

PROFIELEN

**RDM Campus
WE ZITTEN ER!**

**INTERVIEWS
SABRINA STARKE**

**Schrijfster
SANNEKE VAN HASSEL**

PROFIELEN INFORMATIE- EN OPINIEBLAD VOOR DE HOGESCHOOL ROTTERDAM

Mega-injectie

Toen ik de artikelen voor dit nummer bekeek, vielen me twee dingen op. Het verslag van een les duurzaam bouwen en het pleidooi voor investeringen in de kenniseconomie in relatie tot de kredietcrisis. Om met dit laatste punt te beginnen: In de landen om ons heen wordt de economische crisis onder andere bestreden met extra geld voor onderwijs. In Nederland niet. Al vele jaren blijven de Nederlandse onderwijs-uitgaven achter bij die van andere industrielanden, waar gemiddeld 5,8 procent van het bruto binnenlands product aan onderwijs wordt besteed. Volgens de jongste cijfers geeft Nederland iets minder dan 5 procent aan onderwijs uit. En de prognoses zijn niet best: In 2009 besteden we in Nederland nog 19,6 procent van de begroting aan onderwijs, in 2011 loopt dit terug naar 18,8 procent. Behalve een onderwijsinhoudelijke zegen, zou een mega-injectie in het onderwijs ook om economische redenen niet slecht zijn. De economen Soete en Kleinknecht becijferden dat elke euro die je in onderwijs steekt, 8 tot 12 procent rendement oplevert. Heel wat meer dan met beleggen of sparen dus. Een paar maanden geleden interviewde *Profielen* Wubbo Ockels, hoogleraar duurzame technologieën. Hij legde de vinger op de zere plaats toen hij Nederland 'geen kennisland meer' noemde, maar 'een meningeland'. 'We hebben vakkennis nodig. Hoe breed moet een dijk zijn als je wilt dat die tien meter hoog is. Daar hoort geen gevoel bij en ook geen mening. Daarvoor hebben we kennis nodig.' En ook 'Kennis is gewoon werk. Niet noodzakelijkerwijs plezierig, soms ook gewoon vervelend.' Nee inderdaad: Onderwijs hoeft niet altijd 'leuk' te zijn. Dat bewijst het verslag van de les duurzaam bouwen verderop in dit blad. Ook hier houden de aanwezige professionals die het werk van studenten beoordeelden, een pleidooi voor kennis. 'Veel dingen kun je uitzoeken en dat hebben jullie niet gedaan.' Ik onderschrijf dan ook de verzuchting van lector Ton Notten, verderop in dit blad: 'Het zou geweldig zijn als we avondvullende tv-programma's en geheime weekendsessies van EU-ministers over het onderwijs en de kenniseconomie zouden zien, gevolgd door de hoognodige miljardeninjecties.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur *Profielen*

22 Achtergrond: Kredietcrisis en arbeidsmarkt

De *fall out* van de kredietcrisis verspreidt zich in rap tempo over Nederland. Wat betekent dat voor de kansen van hbo'ers op de arbeidsmarkt? En hoe kunnen ze erop inspelen? Deskundigen laten hun licht erover schijnen.

6 Interview: Sabrina Starke

Ze wordt vergeleken met grote zangeressen als Mary J. Blige, Tracey Chapman en Lauren Hill, trad eind 2007 op in het voorprogramma van Dionne Warwick en is een graag geziene gast bij *DWDD*, maar dat brengt de rustige Sabrina Starke allemaal niet van haar à propos. Onlangs verscheen haar tweede single *Foolish*. *Profielen* sprak met haar.

10 De inspirator: Sanneke van Hassel

De verhalen van de Rotterdamse schrijfster Sanneke van Hassel (37) zijn kort van stof, maar diep van inhoud. Met haar eerste verhalenbundel *Ijsregen* werd ze genomineerd voor de Selexyz Debutantenprijs 2006 en met opvolger *Witte Veder* won ze de BNG Prijs. Deze maand treedt ze op in de literaire zoo van *Profielen* presenteert....

Onderwijs

- 8 Bij de les**
Over lekkende oogvaten en COPD
- 9 Onderwijs Actueel**
De hogeschool besmetten met het sportvirus
- 19 Bij de les**
Het wiebelgehalte van de betonbak
- 21 Afgestudeerd**
Oud-student grafisch ontwerpen
Martijn van Deurloo

Nieuws HR

- 12** Start RDM Campus, begroting HR, Avenance, vertrouwenspersonen, voortijdig schoolverlaten, bètaopleidingen steeds populairder, re-integratie 45-plussers, HR-pc's naar Ethiopië
- 30 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam**

Uitgaan en recensies

- 24 Uitgaan: Iraans uitgaan**
Sierlijke vingers, schuddende schouders en borsten, verleidelijke blikken en heupen die soepel bewegen op Perzische muziek met technobeats: *Profielen* ging een avond Iraans stappen in Rotterdam.
- 26 Recensies**
o.a. Lily Allen, *Varkensliefde*, *Slumdog Millionaire*

Columns

- 8** Wouter Pols, **Koninklijke weg**
- 25** Ernest van der Kwast, **Blonde haren**

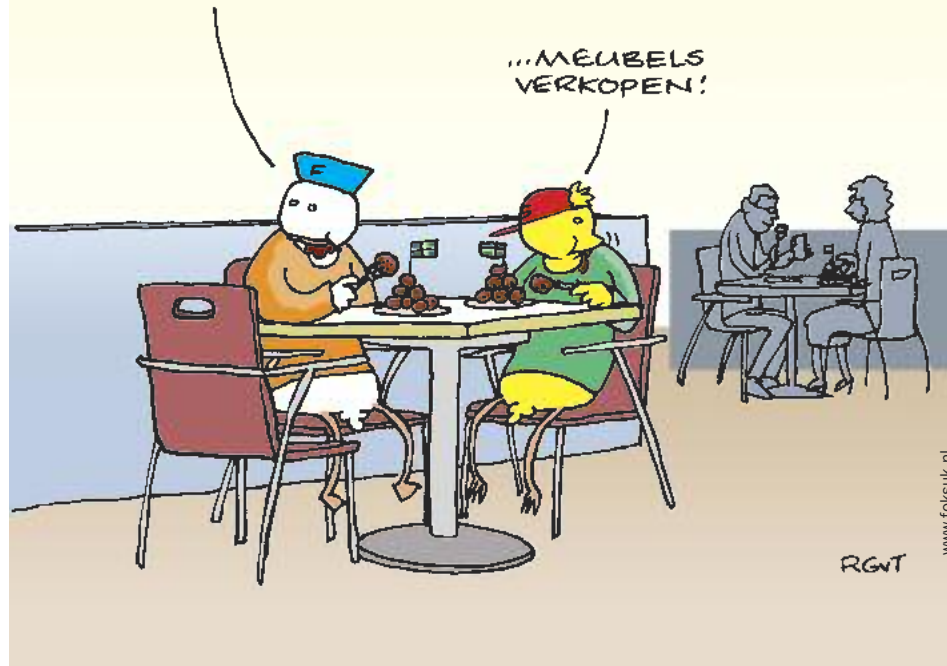
Rubrieken

- 2 Colofon**
- 4 Welles-nietes, de concurrentie, Fokke & Sukke**
- 5 Wie ben jij dan?**
- 18 D'rbij**
- 20 Arbeid adelt:** Florian Cramer
- 28 Meelopen met...** helpdeskmedewerker
Jesper van der Keur
- 29 (Zaken)profijtjes**

FOKKE & SUKKE GAAN ALTIJD NAAR IKEA

HET SCHIJNT DAT
ZE HIER OOK ALLEMAAL...

...MEUBELS
VERKOPEN!

www.fokkesuk.nl

RGWT

DE CONCURRENTIE

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

www.campus.tv – Amsterdam

Internationale studenten komen alleen om te blowen

Nieuwe internationale studenten krijgen op de eerste ochtend van hun semester in Amsterdam een uitgebreide drugsvoorlichting van de Jellinek. Want studenten studeren niet alleen in de hoofdstad vanwege het uitgebreide onderwijsaanbod. 'Internationale studenten komen naar Amsterdam met het idee: Daar mag je gewoon drugs gebruiken. Wij herinneren ze aan de consequenties van drugsgebruik', zegt Annelies Brouwer, voorlichter van Jellinek.

Punt – Avans Hogeschool

Creatief ondernemen met YouTube

Een beetje slim bedrijf betaalt tegenwoordig geen grof geld meer voor reclamezendtijd, maar zorgt voor een goed filmpje op internet.

Oud-student communication & multimedia design Jelle van Dun maakte via YouTube naam met zelfgemaakte films en heeft nu een goedlopend bedrijf, Animate the World. Hij zorgt voor bijzonder leuke reclamefilmpjes, volgens de principes van *viral marketing*, die via internet verspreid worden.

Delta – Technische Universiteit Delft

De 'zweetvoetenman' is terug

Een man met een toegangsverbod tot de campus van de Erasmus Universiteit Rotterdam, mag zich daar toch inschrijven voor een keuzevak. Dat oordeelde het college van beroep voor het hoger onderwijs. De 'zweetvoetenman' werd in 2003 wereldberoemd, nadat hem de toegang tot de bibliotheek van de TU Delft was ontzegd. Studenten werden massaal onpasselijk als hij in de bieb zijn schoenen uittrok. Zelfs een verdieping hoger was hij te ruiken. De man heeft tot op heden niet bewezen dat hij zijn gedrag heeft aangepast.

MNZ

welles-nietes

klacht van

Student van het Instituut voor Management-opleidingen

tegen

Voorzitter van de examencommissie
uitspraak college van beroep
ONGEGROND

Fraude bij beoordeling

Een studente heeft na haar afstudeerstage een beoordelingsformulier ingeleverd. Het beoordelingsformulier is door de studente zelf ingevuld en ondertekend en niet door de stagebegeleider van het bedrijf. De stage is bovendien beoordeeld door mevrouw A, terwijl mevrouw B de officiële stagebegeleider is. Mevrouw B geeft ook aan dat ze de scriptie van de studente onvoldoende vindt. Volgens de studente was mevrouw B nooit aanwezig op het bedrijf en heeft mevrouw A haar begeleid. De hogeschool was hiervan niet op de hoogte en de studente kan niet beoordeeld worden door iemand die niet officieel haar begeleider is. Het invullen van het beoordelingsformulier heeft de studente zelf gedaan omdat mevrouw A in het buitenland was. Deze heeft een mail gestuurd met haar beoordeling die de studente heeft overgenomen op het formulier. De mail met de beoordeling heeft ze niet bewaard. De studente geeft aan dat mevrouw B haar niet kan beoordelen omdat ze er nooit was en haar scriptie niet gelezen heeft. De voorzitter van de examencommissie vraagt zich af waarom de studente mevrouw B dan wel bedankt in haar scriptie. En doordat de studente de beoordeling overgelaten heeft aan een voor de hogeschool onbekende begeleider, spreekt de voorzitter van misleiding en dus fraude. De studente geeft aan dat ze een persoonlijk conflict had met mevrouw B en dat mevrouw A daarom haar begeleider is geworden. Dit conflict heeft ze nooit besproken met haar afstudeerbegeleider van de hogeschool.

Het college van beroep vindt het terecht dat de opleiding de studente niet laat afstuderen. De bij de hogeschool bekende begeleider, mevrouw B, geeft namelijk aan dat ze de scriptie onvoldoende vindt. Verder vindt het college van beroep dat er sprake is van fraude, doordat de studente het beoordelingsformulier door mevrouw A heeft laten invullen. En dus kan de studente op basis van deze ongeldige beoordeling niet afstuderen.

MG

Wiebenjijdan?

MARCO VERWEIJ (18)

Hij ontdekte al vroeg zijn passie voor muziek, geluid en techniek. Hij wil graag mensen entertainen met zijn optredens als Dj*M. en vindt het ideaal dat hij zijn hobby en werk kan combineren. 'Mijn doel is een *big smile* te zien op de gezichten van feestende mensen', aldus Marco Verweij, tweedejaars technische bedrijfskunde aan de HR.

Tweedejaars technische bedrijfskunde

Bezig met... Studie technische bedrijfskunde en dj'en op diverse feesten.

Baantje... Ik ben multifunctioneel. Ik werk freelance als dj en doe het geluid en de lichtbediening tijdens feesten. Maandelijks draai ik ook in de discotheek Citylife Dance & Fun in Reeuwijk. En ik werk parttime als licht- en geluidsman bij het bedrijf Purple Haze.

Met 1 miljoen... Zal ik eerst een heel grote en stoere auto kopen en dan de rest op de bank zetten.

Als ik baas was van de HR...

Dan zou ik ervoor zorgen dat studenten van Academieplein en Museumpark bij elkaar gezet worden. Meidenstudies als de pabo en jongensstudies als technische bedrijfskunde kunnen best op één locatie. Daarnaast mogen er meer feesten worden georganiseerd.

Wakker worden naast...

Ik weet het eigenlijk niet, maar ik vind Cameron Diaz wel leuk.

Stiekem geloof ik... Dat ik de tweede DJ Tiësto word.

Voor de spiegel... Denk ik dat ik toch geen Tiësto word.

Beste website... Vind ik hyves. Ik zit er heel vaak op en het helpt mij enorm met mijn publiciteit als dj. www.dumpert.nl vind ik ook een leuke website.

Vijf jaar geleden... Zat ik op de havo en begon ik net met draaien als dj. Ik had zelf hard gewerkt voor een simpele dj-set waar ik veel tijd mee doorbracht.

Ooit... Ga ik op nog grotere feesten, van over de 1800 man, draaien als dj met mijn eigen muziekvoorkeur: electro, house en reggaeton. Ik wil ook heel graag een baan als leidinggevende kunnen combineren met dj'en en huisje boompje hondje.

www.djmontour.nl

MNZ

SABRINA STARKE

Rotterdams zangtalent in de lift

Interview

Tekst: Esmé van der Molen foto: Daniel Ashes

'Waar ben je al die tijd geweest?', vleide Matthijs van Nieuwkerk de Rotterdamse soulzangeres en songwriter Sabrina Starke (28) half oktober 2008 in *De Wereld Draait Door* en nog geen maand later werd ze gecontracteerd door het fameuze Blue Note Label. *Profielen* mocht een half uur stelen van de Rotterdamse die de stem heeft van een diva, maar niet de kapsones.

Het leek alsof je er ineens was toen Nederland je zag bij DWDD, maar daar is een hele weg aan voorafgegaan. Je zit al zo'n acht jaar in de muziek. Heb je altijd geloofd in een doorbraak?
'Ja, muziek is mijn passie. Ik heb altijd een sterk gevoel gehad over mijn mogelijkheden in de muziek en geweten dat ik het zou kunnen maken.'

Hoe definieer jij succes in de muziek? Wat is die droom die je najaagt?

'Dat verschuift steeds. Mijn uiteindelijke droom is internationaal gaan. Maar alleen al het maken van een album was belangrijk voor mij. De successen daarna, de reacties op het album, de single die goed gaat, daar kun je alleen maar op hopen. Tot nog toe zijn veel dingen die op mijn verlanglijstje stonden uitgekomen.'

Hoe moeilijk is het om je talent te ontwikkelen, maar wel authentiek te blijven. Wordt er niet tegen je gezegd: Doe een beetje Mary J. Blige of Lauren Hill?

'De mensen met wie ik werk, hebben mij nooit gepusht om iemand te zijn die ik niet ben. Wat je hoort, is echt Sabrina. Daar is niet aan gesleuteld. Ik heb echt geen strijd hoeven voeren voor mijn eigen muziek.'

Het babe-dom viert hoogtij in de muziek. Het valt op dat jij kiest voor een stoere, stijlvolle presentatie in plaats van een babe-uitstraling.
'Ik vind het niet nodig om me zo te presenteren en het is ook niet wie ik ben of wat ik mooi vind. Het gaat toch om de muziek? Daarom is Blue Note ook op mijn pad gekomen. Dat label zoekt een bepaald type artiest, en dat is niet iemand die het probeert te maken met een kort rokje. Dat ik nu gecontracteerd ben, maakt wel duidelijk dat ik vooral op deze manier moet doorgaan.'

Het lijkt wel alsof je de laatste tijd alleen maar de hemel in geprezen wordt. Klopt dat?

'Ja, daar lijkt het op, maar ik krijg heus wel kritiek en ook onderling in de band zijn we kritisch ten opzichte van elkaar. Als iemand tijdens een optreden een valse noot speelt, bespreken we dat. Kritiek is om beter te worden, om te kunnen groeien.

'Als je in de muziek verder wilt, weet je ook dat je heel hard aan jezelf moet werken. Het is geen wereld die je makkelijk binnenkomt; je single wordt heus niet zomaar op 3FM of Radio 538 gedraaid. Toch heb ik vooral positieve ervaringen in dit vak. Al moet je wel grenzen kunnen trekken, anders word je geleefd. Ik moet goed op mezelf letten, want ik ben niet alleen. Ik heb een gezin en een dochtertje van vier jaar.'

Op myspace zie ik veel berichtjes van mensen die jou al een tijd niet meer hebben gesproken en zo even contact met je leggen.

'Dat is niet makkelijk. Het is echt heel druk. De afgelopen week was een gekkenhuis.'

Woensdag hebben we een video opgenomen voor mijn tweede single, daarna had ik een show in Breda. Om half twee 's nachts gingen we naar een hotel in Hilversum omdat we de volgende dag om zeven uur in de uitzending zaten bij Radio 538 en diezelfde dag nog moesten we optreden in Rotterdam. Ook zaterdag en zondag hadden we optredens. Dat was even een *realitycheck*. Je merkt gelijk dat je huis minder gezellig is, dat je wasmand uitpuilt... Gelukkig helpen mijn vriend en mijn ouders mee en worden drukke tijden afgewisseld met rust.'

Ik zie op je album dat je nogal wat te danken hebt aan Rotterdam. Hoe belangrijk is Rotterdam voor jou?

'Heel belangrijk. Ik heb hier altijd heel veel steun gehad. Het conservatorium heeft me contractlessen laten volgen, door het prijzengeld van het project Music Matters heb ik een deel van het album kunnen financieren. Mijn eerste grote talentnight heb ik hier gewonnen, waardoor ik kon optreden in het Apollo Theater in New York. Ik heb echt veel te danken aan deze stad, en ik vind het ook nog eens een heel goede plek om te wonen. Niet te druk, gewoon relaxed.'

Je carrière gaat op dit moment heel goed, maar in welk opzicht wil je je muzikaal verder ontwikkelen?

'Ik wil een grote groei maken in songwriting, maar het lijkt me ook heel leuk om te gaan produceren; nummers te maken voor anderen dus.'

En een nieuw album?

'Ik ben al aan het schrijven. Op *Yellow Brick Road* staan maar tien nummers, daarom wil ik graag een nieuw album uitbrengen. Dit jaar staat vol met optredens en de release van het album met de bijbehorende tour in België. Het zal dus pas 2010 worden, denk ik, voordat het tweede album er ligt.'

Naam Sabrina Starke
Wat Rotterdamse soulzangeres die oldschool soul, R&B, reggae en jazz mengt tot soulvolle songs
Album *Yellow Brick Road* (Blue Note Label, november 2008)
Singles *Do for love*, *Foolish*

Over lekkende oogvaten en COPD

'Cataract is een vertroebeling van de ooglenzen waardoor het zicht wazig wordt en de kleuren minder intens', begint gzt-docent (gezondheidszorgtechnologie) Gerard Bakker. Hè? De les zou toch gaan over beroertes? Maar nee, vanwege een praktijkles lopen de tweedejaars een theorieles achter. En dus staan vandaag de ogen en longen op het programma.

Terwijl de les over cataract en COPD (Chronic Obstructive Pulmonary Disease) al begonnen is, lopen de studenten één voor één binnen. Het valt op dat ik het enige meisje ben. Na een kwartier komt er nog een dame de les in, waardoor mijn aanwezigheid minder opvallend is voor de voorbijkomende van de gang. Tijdens de opleiding gezondheidszorg-technologie (gzt) leer je alles over medische apparatuur en innovatie. Je maakt kennis met de gezondheidszorg als organisatie en met zieke mensen. Als gezondheidszorgtechnoloog kun je een brugfunctie vervullen tussen zorgverleners en (ontwerpers van) apparatuur. En daar hoort ook theoretische kennis over ziektebeelden bij, iets waar de studenten graag aandacht voor opbrengen. Ze laten zich in ieder geval niet afschrikken door medische termen die voor mij onbekend zijn: microaneurysmata

bijvoorbeeld of diabetische retinopathie. 'Praktijklessen zijn leuk', vindt tweedejaars Wouter Stam, 'maar een theorieles is interessanter omdat je meer verwantschap hebt met de inhoud van de lessen. Het gaat tenslotte ook over je eigen lichaam en gezondheid.' 'We zijn visueel ingesteld', zegt docent Gerard Bakker. 'En daarom gaan wij kijken naar een filmpje waarin te zien is hoe een lens-operatie wordt verricht.' Deze beelden zijn niet echt aan mij besteed als niet-gzt-student, maar ook de andere studenten vinden het moeilijk om naar te kijken. 'Ogen zijn vrij essentieel, vandaar de gevoelige reacties', zegt een van hen na afloop van de film.

Behalve lekkende oogvaten, laseren, netvliesbeschadiging en alles rondom ogen brengt de docent de longen en hun functies in beeld met een PowerPointpresentatie. 'Longen zijn van zeer groot belang vanwege de vitale capaciteit lucht die een mens moet in- en uitademmen', vertelt de docent. Gelijk zijn alle ogen op hem gericht en schuift iedereen beter aan om aandachtig mee te luisteren. Ik ben verbaasd dat ook ik een les waarin weinig gebeurt zo geïnteresseerd volg. En ja, daar gaan we weer. Griekse termen die bijna niemand kent, gaan door het lokaal en toch is er de volle aandacht: centrale cyanose, tachypnoe, bradypnoe en tonthorax, enzovoorts. Ter afsluiting worden we allemaal gewaarschuwd voor de oorzaken en gevolgen van COPD. Roken (of meerroken) is één van de oorzaken. Het gevolg is een chronische belemmering die de luchtwegen afsluit en het ademen moeilijk maakt. En wie zich nog niet realiseert hoe slecht roken is, moet weten dat longkanker momenteel de grootste doodsoorzaak is.

MNZ

Illustratie: Annet Scholten

BIJ DE LES

Column

foto: Leven Willemse

Koninklijke weg

In 1999 werd onder het ministerschap van Loek Hermans het vmbo ingevoerd. Tot die tijd was de mavo een van de meest populaire onderwijsvormen in ons land. Ze bood jongeren die van huis uit weinig cultureel kapitaal hadden meegekregen de kans meer algemeen vormend onderwijs te volgen. Een aantal van hen (aan het begin van de jaren negentig zo'n achttien procent) maakte vervolgens de stap naar de havo. Steeds meer politici vonden dat 'stapelen' maar tijdsverspilling. Zo snel mogelijk doorstromen naar het beroepsonderwijs werd het devies. Het vmbo was het sluitstuk van die ontwikkeling. In 2001 stroomde nog maar zeven procent door naar de havo. Hermans sprak vol vuur over de koninklijke weg. Niet de havo en het vwo zouden van nu af aan de basis vormen van het hoger (beroeps-)onderwijs, maar vmbo en mbo. Nergens in Europa kom je dit tegen. Daar is de gedachte: Verschaf leerlingen die willen doorstromen naar het hoger onderwijs eerst een zo breed mogelijke kennisbasis en leer hen abstraheren. Want dat heb je – naast een brede kennisbasis – nodig om hoger onderwijs te kunnen volgen.

De afgelopen maand kreeg ik de uitvalcijfers van onze pabo onder ogen. In het eerste jaar van de pabo vallen vwo'ers het minst uit (in 2007: zes procent), havisten vallen tweemaal zo veel uit (idem: dertien procent) en mbo'ers weer twee keer zo veel als de havisten (idem: 25 procent). Helaas is onze pabo geen uitzondering. Overal in ons land is dat zo. De reden? De kennisbasis van mbo'ers is, in tegenstelling tot havisten en vwo'ers, veel smaller en daarnaast is de kennis waarover ze beschikken nauwelijks wendbaar omdat ze niet hebben geleerd te abstraheren. Gelukkig stromen tegenwoordig weer steeds meer vmbo-t'ers door naar de havo. Tegen alle beleid in zagezegt.

Wouter Pols is pabodocent, lid van de kenniskring Opgroeien in de stad en docent aan de Masteropleiding Urban Education.

Wouter Pols

Onderwijs Actueel

Rotterdam profileert zich als sportstad en de HR als instituut van de Rotterdamse praktijk. Logisch dus dat de HR zich, steeds meer, richt op sport. Op velerlei gebied.

DE HOGESCHOOL besmetten met het sportvirus

De Randstad Topsport Academie (RTA) maakt al zo'n tien jaar deel uit van de Hogeschool Rotterdam, maar dat was lange tijd dan ook zo'n beetje de enige HR-link met (top)sport. Dat is aan het veranderen. Zo is er naast de RTA al langer de topsportklas voor sporttalenten die geen NOC-status hebben; net als de RTA'er combineren ze hun sportcarrière met de opleiding commerciële economie (CE). Ook is er de steeds populairder wordende CE-specialisatie sportmarketing en management (SMM) en een steeds verdergaande samenwerking met Rotterdamse sportpartners. Anne Emmens, sinds afgelopen september programma-manager sport op de HR: 'We zitten inmiddels in het netwerk van Rotterdam Topsport, Sport en Recreatie en Rotterdam Sportsupport. Voor die laatste organisatie, die zich op breedtesport richt, geven studenten bijvoorbeeld al drie jaar ledenbehoud- en wervingsadviezen aan verenigingen. En via Rotterdam Topsport doen studenten bijvoorbeeld vrijwilligerswerk bij grote sportevenementen.' Maar dat is niet genoeg, vindt Emmens en met haar het college van bestuur. 'Collegevoorzitter Jasper Tuytel heeft gesteld dat sport hogeschoolorbreed een onderwerp moet worden. Ik probeer nu alle instituten te besmetten met het sportvirus', aldus de HR-medewerker die onder andere wijst op het maatschappelijk belang van sport. Zo kan sport een bijdrage leveren aan de volksgezondheid. Emmens: 'Sport heeft overal raakvlakken mee. Bouwkundestudenten kunnen bedenken wat er met de Kuip moet gebeuren als er een nieuw stadion is en ook met bijvoorbeeld fysiotherapie kunnen we dingen samen doen.' Grote vraagstukken kunnen aan de orde komen in themaminoren waaraan studenten van verschillende instituten deelnemen. Een minor kan zich bijvoorbeeld richten op het thema gezondheidszorg maar ook op sportbeleid. In dat laatste geval valt te denken aan samenwerking met een opleiding als management, economie en recht.

sportlector

Emmens maakt zich ook sterk voor de komst van een sportlector, waarschijnlijk iemand met een commerciële inslag. 'Het onderwerp zou sport- en citymarketing kunnen zijn maar het lectoraat zal moeten gaan samenwerken met bijvoorbeeld Opgroeien in de Stad, het lectoraat van de sociale opleidingen.' Als alles volgens plan verloopt, treedt de lector aanstaande september al in dienst. Emmens: 'We zoeken iemand die zijn sporen heeft verdiend in de branche en een netwerk heeft. Ook moet het iemand zijn met onderwijsgevoel en onderzoekservaring.' Dat sport belangrijk(er) wordt op de HR komt ook omdat 'de stad' erom vraagt. In een schriftelijk pleidooi aan het college van bestuur gaven de directeuren van de drie eerder genoemde Rotterdamse sportorganisaties vorig jaar aan dat er in de sport behoefte is aan hoger opgeleiden. Landelijk wordt onderzocht wat bijvoorbeeld het opzetten van schoolsportverenigingen, waarbij verenigingen op scholen trainingen verzorgen, voor effect heeft op hoger gelegen doelen als de leefbaarheid van een wijk en sociale kwaliteit. Hans den Oudendammer, directeur Rotterdam Topsport, mede namens de twee andere organisaties: 'Dat is voer voor hoger opgeleiden die zulke ontwikkelingen verder kunnen door trekken. We hebben dus steeds meer behoefte aan mensen die strategisch kunnen denken, verbindingen slaan tussen diverse beleidsvelden en processen managen waarin sport de rol krijgt of pakt die ze verdient.' Ook de verwachte groei van de vrijetijdssector en de sportieve ambities van Rotterdam (het gemeentebestuur heeft zich bijvoorbeeld geschaard achter de ambities van het NOC met betrekking tot het Olympisch Plan 2028) leiden tot de behoefte aan gekwalificeerde hbo'ers. Den Oudendammer: 'Daarnaast zie je dat topsportverenigingen zich sowieso steeds vaker als bedrijf moeten gaan opstellen. In die markt zal de werkgelegenheid daarom toenemen.' Een van de doelen van het gemeentebestuur waar de HR op inhaakt, is het Stadionpark dat het boegbeeld van Rotterdam Sportstad moet worden. Naast het nieuwe Feyenoord Stadion

komt, op z'n vroegst in 2018, een sportcampus waar sportgerelateerde opleidingen een plek krijgen. Emmens: 'Daar kijken we ook nadrukkelijk naar de verticale leerlijn met vmbo-, mbo-, hbo- en universitaire opleidingen. Het Huis van de Sport (de werknaam voor de sportcampus, red.) zal ook een plek zijn waar de HR praktijkonderwijs zal verzorgen. Het zou mooi zijn als ook het op te zetten leerwerkbedrijf daar komt. Zo'n leerwerkbedrijf kan onder andere functioneren als een soort stagebureau voor het werven van vrijwilligers voor grote sportevenementen.' Studenten SMM worden daar al voor geworven maar dat gebeurt nu nog via een docent.

urban sports

De HR heeft niet slechts de traditionele, georganiseerde sporten in het vizier maar ook urban sports als skaten en free running. 'Daar heb je makkelijk een link met de maatschappelijke rol van sport', motiveert Emmens. 'We gaan kijken of we in Skateland (de indoor-skatehal in de wijk Feijenoord, red.) peercoaches kunnen neerzetten. We gaan dus bewust op zoek naar plekken waar jongeren zijn om ze daar te coachen.' In de mede door Emmens opgestelde beleidsnotitie 'Hogeschool Rotterdam als Sportinstituut' is er ook veel aandacht voor sponsoring. Anders dan bij de andere onderwerpen is het college van bestuur daar niet onverdeeld enthousiast over. Emmens: 'Er komen bijvoorbeeld geen Hogeschool Rotterdam-reclameborden langs de velden. De investeringen moeten onderwijsgeoriënteerd zijn en dan willen we ook dat we er wat van terug kunnen verwachten; dat een organisatie die we sponsoren bijvoorbeeld ons logo op hun site zet.' Topsporters die aan de HR studeren, zouden bijvoorbeeld qua begeleiding, maar ook financieel, extra kunnen worden ondersteund. Dat wordt nu onderzocht. In ruil daarvoor mag van die sporters worden verwacht dat ze bijvoorbeeld in interviews uitdragen dat ze aan de HR studeren. Emmens: 'Met de topsporters doen we nu te weinig, vind ik. We zorgen eigenlijk alleen bij de diploma-uitreiking voor extra publiciteit.'

JvN

Schrijfster Sanneke van Hassel

Kort van stof, diep van inhoud

De inspirator

tekst: Esmé van der Molen fotografie: Ronald van den Heerik

De verhalen van de Rotterdamse schrijfster Sanneke van Hassel (37) zijn kort van stof, maar diep van inhoud. Door haar kale en economische schrijfstijl doet haar werk poëtisch aan. De kwaliteit ervan wordt ruim erkend; Van Hassel werd met haar eerste verhalenbundel *IJsregen* genomineerd voor de Selexyz Debutantenprijs 2006 en won met opvolger *Witte Veder* de BNG Prijs. Deze maand treedt ze op in de literaire zoo van *Profielen presenteert...*

Van pr-medewerker tot schrijver

'Ik ben nogal onrustig van nature. Schrijven, heb ik ontdekt, is het enige beroep waar ik rustig van word. Ik heb altijd veel gedaan en met allerlei mensen samen-gewerkt. Ik heb tien jaar lang de promotie en publiciteit verzorgd van toneelgezelschap 't Barre Land. Dat was fantastisch, maar het was altijd voor anderen. Na een paar jaar begon ik te zoeken naar wat ik zelf wilde. Dat kwam ook omdat ik tussen de acteurs zat. Die zijn zo gedreven, dat werkte heel aanstekelijk. Nu, als schrijver, ben ik bezig met wat ik zelf te vertellen heb en wat ik aan bagage mee-draag. Ik heb cultuur-geschiedenis en theaterweten-schappen gestudeerd. Zes jaar lang heb ik veel vakken gevolgd. Van Italiaans tot cultuurpessimisme en een vak over Nietzsche, het was heel breed. Het is fijn dat in het schrijven alles een plaats kan krijgen: de dingen die ik op straat

zie gebeuren, onderwerpen waarin ik geïnteresseerd ben en alles wat ik tijdens mijn studie heb geleerd. 'Toen ik promotie en publicatie deed bij 't Barre Land was ik nooit klaar. Nu ben ik aan het einde van mijn werkdag ook niet klaar, maar toch heb ik het gevoel dat ik goed heb gewerkt. Soms blijft er maar één zin staan, maar dat maakt niet uit. De bezigheid van het schrijven op zich geeft me een leeg gevoel, iets wat lijkt op *flow*.'

Het ambacht schrijven

'In Engeland en Amerika is *creative writing* een volwaardig vak dat je kunt studeren aan de universiteit. In Nederland vinden we dat je schrijven niet kunt leren. Vreemd dan dat er wel kunst-academies en conservatoria zijn. Je zult er talent voor moeten hebben, maar schrijven heeft net zo goed ambachtelijke kanten. Ik heb naast mijn werk vier jaar gestudeerd aan de Schrijversvak-school in Amsterdam. Elke zaterdag ging ik naar school. Ik heb daar het korte verhaal als genre ontdekt. Je werk werd

becommentarieerd door professionele schrijvers. Ook onder-ling moesten we heel precies benoemen wat er goed en minder goed aan ons werk was. Het regelmatig schrijven alleen al zorgde ervoor dat ik veel leerde. Maar het meest leerzaam was toch: naar mijn eigen werk kijken. Het is goed om niet te snel tevreden te zijn. Mijn teksten zijn nooit in één keer af. Ik moet ze altijd even wegleggen en er dan opnieuw aan werken. En als ik dan zo aan het peuteren en schaven ben, worden de teksten meestal ook korter. Kan het nog pregnanter, vraag ik me af. Nog scherper? Het is zelfs een truuksje. Zo zei een leraar van me: 'Als een pagina niet klopt, moet je gewoon zeventig woorden weghalen, daar knapt het zeker van op.' Ik kan wel jaloers zijn op mensen die lange, kronkelende zinnen schrijven, maar mijn korte stijl is ook een beetje mijn eigen stem gebleken. Het past bij mijn onrustige karakter. Ik doe veel in-

Antihelden in alledaagse situaties

De korte verhalen van Van Hassel gaan over mensen die op een keerpunt in hun leven staan. Een zwangere vrouw krijgt een paniekaanval in een Amsterdamse tram, een oude man wacht op zijn vriendin, maar heeft haar harder nodig dan zij hem. Een man komt eerder thuis van zijn werk en treft de nieuwe vriend van zijn aankomende ex achter zijn eigen kookeiland. Hoe dan te leven, wat te doen of niet te doen – dat is waar de hoofdpersonen van Van Hassel zich voor zien gesteld. Meestal wordt er met deze vragen geworsteld en daarna weer door-geleefd. 'Er gebeurt niets, of er gebeurt juist iets heel heftigs maar het leven kabbelt door', beschrijft Van Hassel. 'Er gaat bijvoorbeeld iemand dood die je heel dierbaar is. En toch sta je de volgende dag weer bij de bakker en denk je na hoeveel krenten-bollen je nodig hebt.' Enzaamheid lijkt voor de mensen in wiens huid Van Hassel kruipt een gegeven, iets wat bij het leven hoort. Maar dat maakt hen nog

niet zelig, vindt de schrijfster. 'Na het verschijnen van mijn eerste verhalenbundel vroegen mensen aan mij of ik depressief was geweest tijdens het schrijven. Maar als je heel dicht op iemand inzoomt, dan zijn we allemaal best alleen. En dat is niet per se verkeerd. De oude man in *Witte veder* die wacht op zijn vriendin, geniet tegelijkertijd van de bloemen op zijn balkon. Dat levert de eenzaamheid hem op. 'Daarbij hoort het bij het genre kort verhaal dat het gaat over eenlingen. Je kunt niet een hele familie opvoeren in een paar pagina's. Dat wordt een kippen-hok. Je doet het dus met een-lingen, en die hebben vaak iets heroïsch. Het zijn antihelden in alledaagse situaties. Mijn verhalen

gaan over mensen van nu in de stad, over relaties en de conflicten daarbinnen. Ik kan met verbazing naar mijn eigen relatie en die van anderen kijken. Ik weet zelf ook niet goed hoe het moet. Maar dat hoeft ook niet. Schrijven gaat juist over het bezweren van je eigen demonen, zei iemand eens tegen me, en daar herken ik me wel in.'

En dan nu een roman

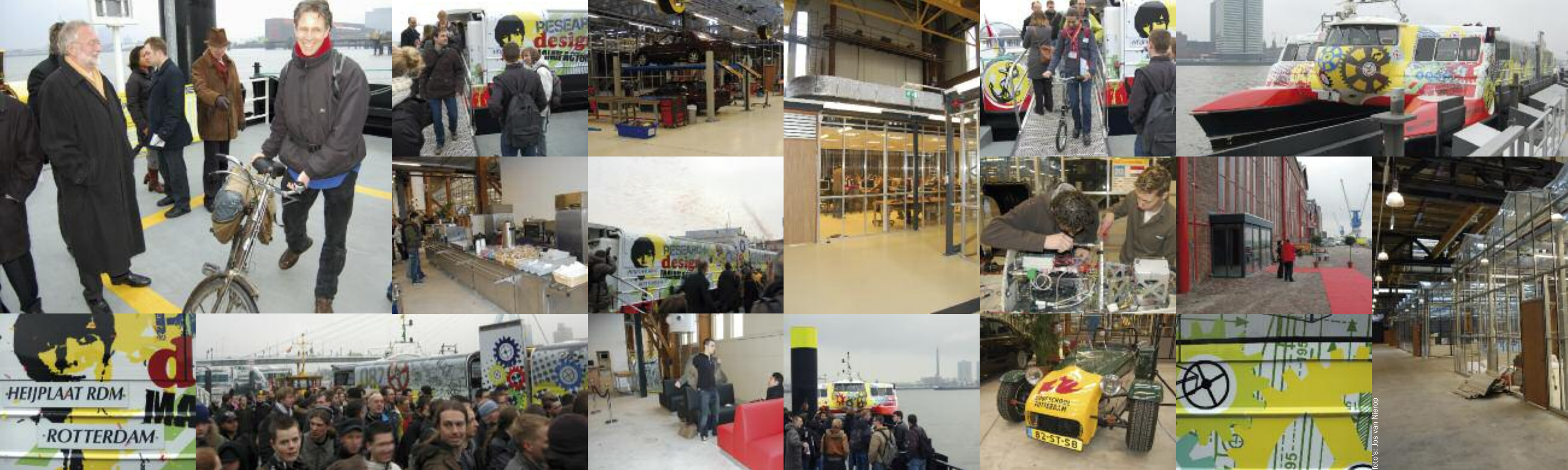
Na twee verhalenbundels, publicaties in literaire tijdschriften en een feuilleton in *de Volkskrant* werkt Van Hassel momenteel aan een roman die naar verwachting in 2010 zal verschijnen. 'Best pittig, vind ik, maar dat komt ook doordat ik een gezin heb. Dan heb ik een paar uur gewerkt en komt de ene alweer uit de crèche en de

volgende uit school. Als je geen kinderen hebt, kan je 's ochtends in je badjas naar je bureau en beginnen. Je hebt nog nergens aan hoeven denken. Maar nu... luiers, kleren, trivia. Dan moet ik weer helemaal terug in mezelf om de concentratie te vinden. Dat is soms ingewikkeld. Bij een roman moet je sowieso veel meer in je hoofd verzamelen. Het is de lengte die het onoverzichtelijk maakt. Ik heb bovendien een bepaald milieu en een flink aantal personages gekozen. Vanuit die personages beschrijf ik een en dezelfde gebeurtenis. Het milieu dat ik in mijn roman tot leven breng, boeit me wel, maar toch heb ik vaak escapistische fantasieën en verlang ik ernaar om weer eens een kort verhaal te schrijven, om een

Sanneke van Hassel, Laurens Abbink Spaink en Ernest van der Kwast dragen op 17 maart voor uit eigen werk tijdens de literaire zoo van *Profielen presenteert...* Toegang is gratis. Voor meer informatie en aanmelding: www.profielen.hro.nl.

andere, nieuwe wereld te ontdekken. Toch moet ik die uren maken om tot resultaat te komen. Daarom schrijf ik vier dagen in de week tot één uur 's middags aan mijn roman. Gelukkig heb ik ook losse opdrachten en kan ik zo, helemaal legitiem, toch nog af en toe een verhaal schrijven.'

WE ZITTEN ER!

RDM, here we are

Sceptici geloofden waarschijnlijk niet meer dat de HR zich ooit nog op het RDM-terrein Heijplaat zou vestigen. Maar na de vele uitstelberichten was het op 9 februari dan toch echt zo ver.

De vernieuwde Aqualiner is in de vaart genomen en de eerste colleges zijn van start gegaan. Naast veel IPO-studenten (industriële product ontwerpen) is RDM Campus sinds kort bevolkt door studenten civiele techniek, bouwkunde en autotechniek, in totaal zo'n tweehonderd.

Collegevoorzitter Jasper Tuytel, één van de bedenkers van RDM Campus, was begin vorige maand een trots man. 'Er is niks leukers dan een op zich vaag idee tot iets te maken dat werkt. En het wordt alleen nog maar leuker, hoop ik', aldus de collegevoorzitter die in zijn openingspeech sprak over

'een heel bijzonder moment'. Vijf jaar geleden was het RDM-terrein immers een en al vergane glorie. RDM begon er in 1902 als de *Rotterdamsche Droogdok Maatschappij* schepen te vervaardigen en repareren. Na een aantal fusies ging de werf op in het RSV-concern waarna het aantal activiteiten en het personeelsbestand steeds verder slonk. Het terrein kwam in handen van de gemeente Rotterdam en vanaf

2005 dateren de ideeën om er onderwijsinstellingen en creatieve bedrijven te vestigen. Tuytel: 'Dat bleek moeilijk. Het was sowieso nodig dat bepaalde partijen zich aansloten; als het Havenbedrijf er niet was ingestapt, was het nooit gelukt.'

grootste vloerverwarming van Nederland

De nieuwe campus, die nu staat voor *Research, Design and Manufacturing*, moet een plek worden waar creatieve, innovatieve en vooral ook duurzame plannen worden uitgewerkt. Dat gebeurt in samenwerking met bedrijven die zich er ook

gaan vestigen. In zijn toespraak benadrukte Tuytel enkele unieke aspecten van RDM Campus. Zo moeten de bedrijven die er komen een kenniscontract afsluiten: Ze *moeten* studenten dus opdrachten gaan geven. Daarnaast is er niet alleen de samenwerking met de mbo'ers van het Albada College maar ook met de TU Delft. Wat betreft het gebouw zelf wees Tuytel op de immense – en inderdaad voelbare – vloerverwarming, de grootste van Nederland. Vanaf maart krijgen ook de leerlingen van de technische opleidingen van het Albada College les op de RDM Campus. In de

zomer is het bedrijvengedeelte van de vroegere machinehal gereed en in september verhuist HR's Academie van Bouwkunst naar het RDM-terrein. Een grootse feestelijke opening volgt aanstaande oktober. Het RDM-terrein op Heijplaat is sinds vorig jaar ook te bereiken met een veerverbinding vanaf de Willemskade. De zogenoemde Aqualiner kreeg op 9 februari een nieuw uiterlijk, ontworpen door Kwannie Tang, oud-student van de Willem de Kooning Academie en een van de illustratoren van dit blad.

JvN

Barbara en Ricky, tweedejaars industrieel product ontwerpen:

'Het gebouw is heel mooi en we hebben veel meer ruimte dan op Academieplein. Maar het is wel vervelend dat je nu veel moet reizen. Je moet een half uur eerder opstaan, en als je de boot mist, kom je echt niet op tijd.'

Amanda, Eunizia en Parisa, eerstejaars industrieel product ontwerpen:

'Het is een langere reis maar wel gezelliger dan met de metro, omdat je nu met de hele klas tegelijk reist.'

Tim, derdejaars gezondheidszorgtechnologie:

'Het ziet er erg 'mbo' uit met al die lasapparatuur enzo. Ik volg hier de minor *de ondernemende innovator*. Daarom is het jammer dat de bedrijven er nog niet zitten, dan had je meteen kunnen aanschuiven. Vorig week dacht ik dat de minor gewoon op Academieplein zou worden gegeven maar toen kreeg ik een mail dat we met de boot moesten, naar een of andere geheime locatie. Ik had nog nooit van RDM gehoord; er gaat een wereld voor me open.'

Foto's: Jos van Nierop

Begroting 2009

HR staat er financieel GEZOND VOOR

Onlangs verscheen de begroting van de hogeschool voor 2009, als onderdeel van de meerjarenbegroting 2008-2012. Hieruit mag geconcludeerd worden dat de Hogeschool Rotterdam er als geheel financieel gezond voor staat. De instituten laten een wisselend beeld zien.

De resultaten van de hogeschool-exploitatie in deze meerjarenbegroting zijn voor 2009 1,6 miljoen euro en voor de jaren daarna 2,4, 2,3 en 2,3 miljoen euro. Hieruit mag geconcludeerd worden dat de Hogeschool Rotterdam er financieel gezond voor staat.

In totaal onttrekken vijf instituten voor een totaalbedrag van 2 miljoen euro aan hun reserve. Dat zijn het CMI (Instituut voor Communicatie, Media en Informatietechnologie, -0,4 miljoen euro), het IBB (Instituut voor Bouw en Bedrijfskunde, -0,2 miljoen), het IFM (Instituut voor Financieel

Management, -0,1 miljoen), het IvG (Instituut voor Gezondheidszorg, -0,5 miljoen) en het IvL (Instituut voor Lerarenopleidingen, -0,9 miljoen). Deze instituten hebben allen een instituutsreserve die toereikend is voor deze onttrekkingen. Voor bijna alle instituten geldt dat ze over een voldoende flexibele formatie beschikken. Als er zich ontwikkelingen voordoen waarbij de baten afnemen, kan daarop worden gereageerd met het aanpassen van de personeelslasten.

Ierarenopleidingen
Zowel het IBB als het IvG voeren projecten uit ten laste van de eigen reserve. Deze instituten hebben een stabiele baat of een sluitende exploitatie in de periode van deze meerjarenbegroting.

Het tekort van CMI voor 2009 wordt gedekt uit de reserve die in de voorgaande jaren is opgebouwd. In 2010 zal er weer overschot zijn dat aan de reserve zal worden toegevoegd om in te zetten in de daaropvolgende jaren waarin de inkomsten zullen afnemen volgens de huidige prognose. In het kwantitatieve personeelsplan zal met deze ontwikkeling rekening worden gehouden. De baten van IFM stijgen na 2009 nog licht tot 6 miljoen euro. Het kleine tekort wordt gedekt door de instituutsreserve. Het IvL lijkt de grootste problemen te hebben. De pabo kent een scherpe daling van de instroom en daardoor een daling van de baat ten opzichte van 2008. In 2011 krijgt de pabo weer met een daling in de baat te maken. Voor 2009 zijn de kosten naar beneden bijgesteld. De lerarenopleidingen VO

hebben een tekort van ongeveer 0,8 miljoen euro. Hoewel dit tekort kan worden gedekt door de instituutsreserve, dient hier een structurele oplossing gevonden te worden. De inkomsten gaan namelijk de komende jaren gestaag dalen. Door de specifieke kleine vakkenproblematiek is nu nog niet duidelijk wat de juiste oplossing is. Dit zal in de komende tijd duidelijk moeten worden. *Profielen* zal hieraan in het komend nummer aandacht besteden.

Bron: Begroting 2009, Hogeschool Rotterdam

DvN

Vertrouwenspersonen VOOR STUDENTEN ÉN MEDEWERKERS

Studenten of medewerkers die te maken krijgen met ongewenste intimiteiten, discriminatie, agressie of geweld kunnen zich wenden tot een vertrouwenspersoon. Frank Rosema, docent techniek van de lerarenopleiding, studieloopbaancoach en assessor, is vertrouwenspersoon voor studenten op het Museumplein. *Profielen* sprak met hem.

'Je kunt bij een van ons terecht als het gaat om het gedrag van een docent of ander personeelslid van de hogeschool, van een medestudent of een stagebegeleider', legt Rosema uit. 'Het gaat om ongewenst gedrag dat plaatsvindt binnen of in samenhang met je onderwijssituatie. Ik behandel per jaar ongeveer twee 'grote' klachten. Daarnaast weten de studenten mij te vinden voor problemen in de privésfeer, zoals huiselijk geweld of een rechtszaak in verband met een verblijfsvergunning. Vertrouwenspersonen hebben geheimhoudingsplicht, maar soms is het nuttig als ook een ander op de hoogte is van een probleem. Bij studenten die door privé-oorzaken een studieachterstand oplopen, is het van belang dat de decaan op de hoogte is van de situatie. In zo'n geval vraag ik altijd toestemming aan de student om dit te doen. In het uiterste geval, als je bijvoorbeeld te maken hebt met een zwaar depressieve student, kan het voorkomen dat je de huisarts informeert. Ook een huisarts is immers gebonden aan de geheimhoudingsplicht. Ook voor minder ernstige gevallen kunnen studenten bij ons terecht. We krijgen weleens een klacht van een student die niet met een docent kan opschieten. Krijg je over één docent van verschillende studenten dezelfde verhalen, dan kunnen

we een signaal afgeven aan de betrokkene of aan zijn of haar leidinggevende. Ook dit natuurlijk zonder dat we de namen van de klagers bekendmaken.'

communicatief vaardig
'Op de locaties Blaak, Museumplein, Kralingse Zoom en Academieplein zijn er twee vertrouwenspersonen voor studenten, een man en een

Foto: Ronald van den Heerik

geen bemiddelaar
De vertrouwenspersoon biedt steun aan diegene die klaagt, maar treedt niet op als bemiddelaar. Rosema: 'De vertrouwenspersoon staat geheel achter degene die klaagt. Wij kunnen helpen bij het maken van afwegingen. Ga ik het conflict aan of laat ik het erbij zitten? Ga ik een klacht indienen of niet? Besluit je dat wel te doen, dan doet de zgn. klachtencommissie een uitspraak en geeft aan het college van bestuur een advies voor een maatregel. De klachtenprocedure eindigt dus met een beslissing van het college van bestuur. Vertrouwenspersonen hebben geheimhoudingsplicht, maar op het moment dat de persoon in kwestie een officiële klacht indient, wordt het vertrouwen in grotere kring gedeeld.'

vrouw. Voor personeel zijn er hogeschoolbreed twee vertrouwenspersonen. Veel medewerkers weten overigens niet dat wij er ook voor hen zijn. 'In principe kan iedereen vertrouwenspersoon worden, maar je moet wel communicatief vaardig zijn en in staat om de student of medewerker zelf een beslissing te laten nemen. Je moet dus niet op de adviseurstoel gaan zitten. Dat is soms best moeilijk. Als de cliënt er echt niet meer uit komt, dan geef ik huiswerk mee en maak een vervolfspraak.'

In elk nummer van Profielen vind je achterin een overzicht van de vertrouwenspersonen, voor studenten én voor medewerkers.

DvN

OPSTARTPROBLEMEN voor cateraar Avenance

Na de kerstvakantie startte de HR met een nieuwe cateraar: Avenance. Het assortiment zou gezonder, duurzamer, multicultureler en goedkoper worden. Al snel bleek Avenance niet alle beloften te kunnen inlossen. Er werd een nieuwe datum vastgesteld waarop het geplande aanbod in de schappen terug te vinden moet zijn: medio maart.

Met het concept *Foodstore of the world* dat Avenance voor de hogeschool ontwikkelde, sleepte de cateraar het contract van de HR weg voor de neuzen van concurrerende aanbieders als Albron, Sodexo en Eurest. Studenten en medewerkers van de Hogeschool Rotterdam zouden voortaan goedkoper kunnen eten in de kantines. Ook zou er een biologisch, multicultureel en halal aanbod te koop zijn. En meer aandacht voor luxe producten, zoals espresso en cappuccino van Illy, verse vruchtensappen en een ruimere keuze in salades en luxe broodjes. Maar op het moment van schrijven, ruim een maand na de opening van de Avenance-restaurants, is er op het nieuwe jasje na weinig te merken van de veranderingen. De locaties Museumplein en

Kralingse Zoom hebben een Illy-koffiebar gekregen, er zijn sapjes, luxe broodjes en veel basisproducten zoals brood, water, melk, soep en fruit zijn inderdaad goedkoper. Maar het halalassortiment ontbreekt nog volledig. De Turkse pizza die op enkele locaties als warme hap wordt verkocht, is met niet-halal vlees gemaakt. Ook de bio-producten ontbreken. Alleen op Museumplein wordt drie weken na de opening voor het eerst biologische melk verkocht. Een andere kinderziekte is productherkenning. Of de soep vegetarisch is of niet, is voor veel klanten niet in een oogopslag te zien, evenmin als de prijzen van artikelen. Manager inkoop René Dullaart van de facilitaire dienst van de Hogeschool Rotterdam vindt ook dat de start niet vlekkeloos is verlopen. Zo heeft Avenance

contracten met toeleveranciers voor het biologische en gekoelde halalassortiment niet tijdig afgesloten waardoor op 5 januari feitelijk met een achterstand begonnen werd. Bovendien bleek meer tijd nodig te zijn voor technische aanpassingen in de kantine om nieuwe apparatuur, bijvoorbeeld nodig voor het wokken, aan te sluiten. En ook de certificering om te mogen koken met halal-producten is voorlopig nog niet rond. Dullaart van de HR: 'Avenance en de HR hebben een nieuwe prestatie-afspraken met elkaar gemaakt: Medio maart moet het complete assortiment te koop zijn in de kantines, inclusief de halal en bioproducten.'

EvdM

Naschrift: Avenance heeft haar reactie in dit artikel teruggetrokken.

Foto: Ronald van den Heerik

Symposium voortijdig schoolverlaten

‘Houd ze vast’

Op 26 januari 2009 verscheen het WRR-rapport *Vertrouwen in de school. Over de uitval van ‘overbelaste’ jongeren*. Een week later organiseerde de minor Voorkomen Voortijdig Schoolverlaten en de Kenniskring Opgroeien in de Stad (KOS) een symposium over voortijdig schoolverlaten. Er werd gesproken over oorzaken en mogelijke oplossingen van een taai maatschappelijk vraagstuk.

Schooluitval is voor het hele onderwijsveld een probleem, van basisschool tot universiteit. Zowel aan de boven- als aan de onderkant zorgt dat voor problemen. De grootste uitval zien we echter onderaan de onderwijs-piramide. Op (v)mbo-niveau verlaten jaarlijks ongeveer 50.000 jongeren voortijdig de school. Op mbo-1 niveau valt 37 procent uit in het eerste jaar. 28 procent van hen wordt verdacht van een misdrijf. Voor jongens in de grote steden is dit laatste percentage al 50 procent. Voortijdig schoolverlaten staat al sinds 1992 hoog op de politieke agenda, zowel van de landelijke politiek als van de vier grote steden waar het verschijnsel zich het sterkst doet voelen. Toch krijgen we het probleem niet gekraakt. En ook nu weer zijn de doelstellingen ambitieus. In 2012 dient het aantal voortijdig schoolverlaters te zijn gehalveerd ten opzichte van 2002. Ondanks de grote inspanningen, gaat het aantal schoolverlaters echter maar langzaam omlaag.

de overbelasten

De WRR onderscheidt drie typen schoolverlaters: de niet-kunners, de opstappers (jongeren die werken aantrekkelijker vinden dan studeren; zij keren vaak op latere leeftijd naar de schoolbanken terug) en de overbelasten. Dat zijn leerlingen die gebukt gaan onder een opstapeling van problemen, variërend van beperkte vaardigheden en gedragsproblemen tot gebroken gezinnen, schulden, verslaving of criminaliteit in de directe omgeving. Pieter Winsemius, onder wiens leiding het WRR-onderzoek en rapport tot stand kwam en een van de inleiders van het symposium, gebruikt voor deze groep – zestig procent van alle uitvallers – de metafoor van de jongleur die verschillende ballen in de lucht probeert te houden. Twee of drie ballen in de lucht houden, dat lukt nog wel, maar als het er meer worden gaan er gegarandeerd enkele vallen. Volgens de WRR is ‘schooluitval’ eigenlijk geen geschikte term voor deze groep overbelaste jongeren. Het is beter om te spreken van (dreigende) maatschappelijke uitvallers. Tijdens een van de workshops konden de bezoekers speeddaten met voortijdig schoolverlaters, jongeren die, soms meermalen, van school werden gestuurd en nergens konden aarden. ‘Ik was een rotjochie’, vertelt een van hen. ‘Ik gaf

alle leerkrachten een grote mond, ik vocht veel en zocht de conflicten altijd op. Ik heb het zelf verpest.’ Inmiddels vond hij de broodnodige structuur en begeleiding bij Stichting Dynamo.

liefde

Maar hoe krijgen we het voor elkaar dat deze jongeren de school niet zonder diploma verlaten? Scholen moeten aan dreigende schooluitvallers niet alleen onderwijs geven, maar ook alle sociaal-emotionele zorg en steun die nodig is om een plaats in de samenleving te veroveren, stelt Winsemius. ‘Alleen op scholen met een dergelijke brede taakopvatting bestaat een reële kans om te voorkomen dat de meest kwetsbare jongeren

volledig buiten de maatschappij komen te staan. Het komt neer op begeleiding, begeleiding, begeleiding. Om het bieden van structuur, verbondenheid, warmte, care, aandacht, liefde, eigenwaarde, ‘erbij-horen’. Het onderwijs moet deze jongeren bijna fysiek vasthouden. En daarbij speelt de leraar een hoofdrol. Een goede leraar op de juiste plek kan het onmogelijke bereiken.’ De wetenschap komt tot dezelfde conclusie. Scholen die goede resultaten weten te behalen met zwakke leerlingen en potentiële uitvallers, worden gekenmerkt door leraren die het daadwerkelijk tot hun verantwoordelijkheid rekenen ook moeilijke leerlingen naar de eindstreep te brengen. Maar de problemen van met name de ‘overbelasten’ zijn vaak te groot voor individuele leraren. Voor deze leerlingen is een brede

en vroegtijdige aanpak nodig die veel verder strekt dan het onderwijsterrein. Er moet een team omheen van maatschappelijk werk, welzijn, jeugdzorg, politie, en de school als één van de partners. Deze zorg wordt steeds vaker georganiseerd in de zogenoemde Zorg Advies Teams (ZAT’s). Bijna alle vmbo-scholen hebben ZAT’s, maar in het mbo is de zorgstructuur beduidend minder ontwikkeld.

verlengd vmbo

Daarom is een verlengd vmbo noodzakelijk, vertelt Winsemius, Leerlingen kunnen, in het gebouw en met de voorzieningen van het vmbo, hun mbo-1 of 2 diploma halen. Op deze manier houd je leerlingen vast, blijft de zorgstructuur overeind. De lerarenopleidingen spelen in dit alles een belangrijke rol. Zij zouden

specifiek aandacht moeten besteden aan lesgeven aan (grote groepen van) ‘overbelaste’ leerlingen, want dit vereist speciale vaardigheden en kennis. Bovendien moeten aspirant-leraren worden opgeleid en gesocialiseerd in een beroepsopvatting waarin intensieve samenwerking op basis van onderling vertrouwen een vanzelfsprekend kenmerk van goed vakmanschap is. Maar er zijn meer oplossingen mogelijk. De Rotterdamse onderwijsverhouder Geluk ziet veel in de stimulering van vakscholen, vertelt hij op het symposium. In Rotterdam doen het Grafisch Lyceum, het AOC (agrarisch onderwijs), de horecavakschool, het Hout- en Meubileringscollege en het Scheepvaart en Transport College het goed. ‘Deze oriëntatie op vakmanschap willen we stimuleren. We hopen in de toekomst ook een vakschool voor de metaalsector te openen’, aldus Geluk. Daarnaast ziet hij kansen in afspraken met bedrijven om personeel ‘op te scholen’ naar mbo-2 niveau. Denk bijvoorbeeld aan een grote werkgever als MacDonald’s. En hij zou graag zien dat mbo-medewerkers, net als op veel basisscholen, huisbezoeken gaan afleggen en oudercontactpersonen benoemen om de ouderbetrokkenheid te vergroten. Hogeschoolstudenten van de minor Voorkomen Voortijdig Schoolverlaten leverden hun eigen bijdrage. Een van de initiatieven die tijdens het symposium door studenten werd gepresenteerd was de website www.dropoutordropin.com die voor voortijdig schoolverlaters en de professionals die zich met deze doelgroep bezighouden, is ontwikkeld. Het bijzondere eraan is dat voortijdig schoolverlaters zelf ruimschoots aan het woord komen.

geheime weekendsessies

‘Laten we realistisch zijn’, zo sluit Ton Notten, lector van de KOS, het symposium af. ‘Er zitten elementen in het voortijdig schoolverlaten die twee of drie generaties nodig hebben om opgelost te worden. En bovendien gaat driekwart van de jongeren, als je terugkijkt naar de laatste honderd jaar, steeds langer naar school. Het is niet allemaal kommer en kwel. Dat neemt niet weg dat voortijdig schoolverlaten inderdaad een probleem is, een probleem dat de Nederlandse overheid mede heeft veroorzaakt. Het Nederlandse onderwijs is, na het Belgische, het meest sociaal-etnisch gefragmenteerd. Onderwijsproblemen zijn een voortzetting van de tweedeling in onze maat-

schappij en om dit tijt te keren zijn zware investeringen in de kenniseconomie nodig. Ten eerste moet de minimale investering in het onderwijs die de OESO aanbeveelt, van 6 procent van het Bruto Binnenlands Product, opgetrokken worden; Nederland zit daar zelfs ongeveer 1 procentpunt onder. En daarnaast zou ik graag meemaken dat het gevoel van noodzaak om de crisis in de kenniseconomie aan te pakken net zo groot wordt als bij de kredietcrisis. Het zou geweldig zijn als we avondvullende tv-programma’s en geheime weekendsessies van EU-ministers over het onderwijs en de kenniseconomie zouden zien, gevolgd door de hoognodige miljardeninjecties.’

DvN

Bètaopleidingen steeds populairder, OOK OP HR

Bijna honderdduizend studenten begonnen in september aan een hogeschoolopleiding. Vooral de bètatechniekstudies doen het goed, blijkt uit voorlopige cijfers van de HBO-raad. Cijfers van de HR bevestigen dit beeld.

In 2008 startten bijna 99 duizend studenten met een hbo-opleiding. Dat is 2,4 procent meer dan een jaar terug. Vooral de richting bètatechniek is populair: Het aantal eerstejaars nam toe met 4,9 procent. Ook bij de HR zien we een stijging van het aantal bètastudenten. Het CMI (Instituut voor Communicatie, Media en Informatietechnologie) had vorig jaar 478 nieuwe eerstejaars, dat zijn er dit jaar 507. De nieuwe instroom van het EAS (Instituut voor Engineering en Applied Sciences) daalde licht van 609 naar 596 en het IBB (Instituut voor Bouw en Bedrijfskunde) heeft dit jaar 867 eerstejaars, terwijl dat er vorig jaar nog 769 waren. Bij elkaar een groei van zes procent. Ook op de open dag van 24 januari jl. was er meer belangstelling voor techniek-

opleidingen. Vorig jaar kwamen er 1068 belangstellenden naar het Academieplein, dit jaar waren dat er 1455. Volgens HBO-raadvoorzitter Doekle Terpstra laten de cijfers zien dat hogescholen zich inzetten om de ambities van het door de regering ingestelde Platform Bèta Techniek te bereiken. Als het aan Terpstra ligt, gaan die cijfers nog omhoog: ‘Hogescholen trekken er hard aan het aantal studenten dat kiest voor een opleiding bètatechniek in 2009 nog verder toe te laten nemen.’ Op dit moment staan bijna 384 duizend studenten ingeschreven aan een hogeschool. Daarmee neemt het hbo bijna tweederde van het hoger onderwijs voor haar rekening.

HOP/DvN

Studenten helpen 45-plussers re-integreren

In samenwerking met het UWV hebben vierdejaars studenten van de minor hrm (human resource management) 45-plussers die langer dan een jaar thuiszitten, begeleid bij het vinden van een baan.

'Onze groep heeft vijf mensen begeleid. Daarvan hebben we er twee aan een baan geholpen en is één eerder met de begeleiding gestopt', vertelt Wendy van Belle, studente MER (management, economie en recht). 'Er was geen vaste aanpak voor het re-integreren van mensen. Uiteraard heeft het UWV wel een standaardprocedure, maar het was juist de bedoeling om het op onze eigen manier te doen. We zijn begonnen met intakegesprekken waarbij het persoonlijke verhaal belangrijk was, maar ook het werkverleden. En daarna hebben we per kandidaat voor een verschillende aanpak gekozen.' 'Soms moesten we kandidaten helpen met het opstellen van een sollicitatiebrief en cv', vult Moniek van der Knaap, studente p&a (personeel en arbeid), aan. 'Eén mevrouw nam haar sollicitatiebrief mee en daar schrokken we toch

wel van. Ze had een klein handgeschreven briefje met een paar verwarde zinnen. We zochten steeds naar wat kandidaten nodig hadden en dat was heel verschillend. Zo hebben we iemand geholpen die niet wist hoe online vacaturebanken precies werken. Terwijl een ander juist weinig van ons aannam en dacht het allemaal zelf te kunnen. Uiteindelijk is hij door ons tot het inzicht gekomen dat zijn verhouding werk en privé niet ideaal was.' De kandidaten hadden één probleem gemeen: hun leeftijd. 'Je merkt dat ze hun leeftijd als probleem zien', zegt Anita Verheijden, studente MER. 'En ik heb ook wel het idee dat er bij bedrijven leeftijdsdiscriminatie toegepast wordt. Onze kandidaten kregen vaak helemaal geen reactie op een sollicitatiebrief, terwijl ze met hun ervaring heel geschikt waren voor de aangeboden functie. Dat vind ik wel kwalijk. Eén van de kandidaten was echt overal voor in en had veel ervaring. We hadden nog het idee om met haar langs geschikte bedrijven te gaan, maar daar is het door tijdgebrek niet meer van gekomen.'

mensenkennis
De studenten vonden het project ontzettend leerzaam. 'Het was echt een kans', zegt Moniek enthousiast. 'Ja', beaamt Anita. 'Op deze manier krijg je een veel bredere kijk op het bedrijfsleven en doe je ervaring op met mensen. Doordat ze hun ervaringen deelden, heb ik veel meer mensenkennis gekregen.' 'De kandidaten vonden het ook leuk om met ons te werken', weet Wendy. 'We twijfelden eerst of we ze wel moesten uitnodigen op de hogeschool, maar dat werkte heel goed. De omgeving is hier heel anders dan bij het UWV waar de mensen eigenlijk liever niet komen.' Het moeilijkst vinden de studentes het om de twee kandidaten die nog geen baan hebben gevonden door te geven aan de volgende groep. Doordat deze twee kandidaten pas later toegevoegd zijn aan het project was er onvoldoende tijd om ze aan werk te helpen. Naast twee groepen 45-plussers is er vanuit de minor ook een groep jongeren met een Wajong-uitkering (voor jong-gehandicapt) begeleid.

MG

Het wiebelgehalte van de BETONBAK

Een schetsontwerp maken voor een duurzame drijvende woning. Studenten van de minor DIIB (Duurzame Integrale Installaties en Bouw) deden onlangs een poging. Het (voorlopige) resultaat viel niet mee, maakten de aanwezige professionals duidelijk.

Drie minuten over negen. Op locatie Academieplein wachten enkele gasten uit het bedrijfsleven op de zeven studenten werktuigbouw en bouwkunde die er om negen uur hadden moeten zijn. Een van de docenten belt een studente. Metroproblemen, luidt haar verklaring.

Om tien over negen gaat DIIB van start. 'Deze belangstelling hadden we niet verwacht', zegt student 1, terwijl hij naar de gasten kijkt en dan start met de presentatie van het idee van zijn groep. In de minor DIIB werken vierdejaars studenten van verschillende technische opleidingen samen aan het duurzaam en integraal ontwerpen van een gebouw én van de installaties die in dat gebouw moeten komen. De schetsontwerpen van de huidige groep moeten uiteindelijk leiden tot de realisatie van duurzame woningen op het water van de Merwedehaven. 'Wij hebben gekozen voor het arksysteem, een bak van twaalf bij twaalf meter gemaakt van beton, zodat de kans op wiebelen minder is', aldus student 1. Ook maakt zijn groep gebruik van zonnecollectoren, wordt het regenwater in de betonnen bak opgevangen en bruikbaar voor het doorspoelen van het toilet, en dient een glazen kas rondom het huis als warmtebuffer.

Na de presentatie krijgen de groepsleden, en later ook die van de twee andere groepen, kritische vragen op zich afgevuurd van de professionals uit het bedrijfsleven. 'Ik mis het totaalplaatje', stelt professional 1. 'Waarom willen mensen hier wonen? Ik zou graag willen zien wat jullie droom is.'

De gasten en ook de twee aanwezige docenten laten merken niet echt onder de indruk te zijn van de studenten. Ze verbazen zich erover dat bouwkundestudenten het werk van de architecten Le Corbusier en Frank Lloyd Wright niet blijken te kennen en ook dat ze bepaalde gegevens niet hebben verwerkt in hun schets.

Illustratie: Annet Scholten

En dus wordt het vermeende wiebelen van de eerder genoemde betonbak door professional 2 weersproken. 'Stabiliteit maakt voor een oppervlak van meer dan zeven bij zeven meter niet meer uit, dan is het groot genoeg', stelt de persoon die het vreemd vindt dat er ramen specifiek op het zuiden zijn gesitueerd. 'Helemaal niet nodig want een drijvende woning kun je draaien.' Ook informatie over bijvoorbeeld het gemiddelde energieverbruik van een huishouden, is niet in de schetsen verwerkt. 'Veel dingen kun je uitzoeken en dat hebben jullie niet gedaan', klinkt het dan ook verwijtend uit de mond van een van de docenten. 'We hadden maar heel weinig tijd, één week in plaats van twee', reageert student 2 die overigens positieve feedback krijgt op het idee dat ze met student 3 bedacht. De twee studenten kiezen voor een 'natuurlijke woning' door gebruik te maken van mos, leem en van houten vlonders op het terras. Stro dient als isolatiemateriaal. Dat valt in de smaak bij professional 3: 'Stro is leuk en spannend.'

JvN

HR doneert 25 pc's aan school in Ethiopië

Tinus Uijtdehaag (gepensioneerd ex-medewerker fadi) en Jeroen Hamerlinck (projectmanager Studiesucces) bezochten een middelbare technische school voor metaal- en houtbewerking in Shashemane, Ethiopië. Met door de HR gedoneerde computers richtten zij een computer-instructieruimte in.

December vorig jaar werden Uijtdehaag en Hamerlinck door de Nederlandse organisatie PUM (Programma Uitzending Managers) uitgezonden naar de school in Shashemane om 25 afgeschreven

computers van de HR een zinvol tweede leven te geven. PUM heeft sinds 1978 een zichtbare rol in de wereld van ontwikkelingssamenwerking met korte diepgaande projecten.

De technische school voor metaal- en houtbewerking is een particuliere school opgezet voor jongeren vanaf zeventien jaar die geen vak geleerd hebben. Met een goede educatie vergroten deze jongeren hun kans op een betere toekomst. Met de komst van de school in 2005 zijn de kansen voor de regionale en economische ontwikkeling enorm toegenomen. De lokale overheid biedt financieel steun aan afgestudeerde studenten die de eerste twee jaar bij het opzetten van een onderneming hulp nodig hebben.

lokale docenten trainen
'Ik heb de HR benaderd om tweedehands computers te doneren aan de technische school in Ethiopië', vertelt de ex-medewerker van de fadi. Gerard van Drielen, lid van het college van bestuur, keurde het idee goed en HR Services zorgde voor 25 afgeschreven flatscreens en computers met Windows XP. Het Hans Blankertfonds, het fonds van PUM voor kleine financieringen, vergoedde de transportkosten van de computers naar Shashemane. Hamerlinck werd gevraagd mee te gaan om de pc's aan te sluiten en de Afrikaanse docenten te trainen hoe zij ICT-onderwijs in hun lesprogramma kunnen integreren. 'Ik heb samen met twee docenten die kennis hadden van het eeuwenoude besturingssysteem MS DOS, gewerkt aan nieuwe opdrachten voor hun lessen', zegt Hamerlinck. De studenten krijgen nu les in

computerlokalen met meubels die zij zelf hebben gemonteerd. 'Het gaat in eerste instantie om kennisoverdracht, maar als je ziet hoe blij die jongeren zijn met het eindresultaat en de aandacht, dan is het doel al bereikt', aldus Hamerlinck.

initiatiefloos
'Ethiopiërs zijn een trots volk met een enorme gastvrijheid', zegt Uijtdehaag. 'Ondanks de bittere armoede stralen zij trots uit en zijn ze dankbaar met een gezonde koe waar ze van kunnen leven.' Het is goed dat organisaties als PUM en de lokale overheid in Ethiopië zich inzetten voor dit soort projecten, maar het onderhoud ervan is even essentieel. 'Door het jarenlange communisme en de hiërarchie in het land is het volk initiatiefloos geworden. Dat maakt mij boos. Wij denken: los het probleem op, maar zij denken: dat is mijn taak niet', aldus Hamerlinck. De school in Shashemane heeft op advies van Uijtdehaag verbeteringen aangebracht op het gebied van onderwijs en financiering. Zo wordt er efficiënter gebruikgemaakt van de leslokalen en worden er dictaten gemaakt waarin de lesstof beschreven staat. Uijtdehaag wordt binnenkort weer door PUM uitgezonden voor een onderwijsproject; dan is de bestemming Rwanda.

MNZ

‘Webdesigner van de toekomst is misschien wel producent’

Lector Florian Cramer

Verbonden aan het Piet Zwart Instituut van de Willem de Kooning Academie was hij al, maar sinds kort is Florian Cramer ook lector *communication in a digital age*. Over de vervaging tussen massamedia en persoonlijke communicatie.

Het verschil dat we maken tussen oude en nieuwe media klopt niet meer. Dat stelt Florian Cramer. ‘Kranten hebben bijvoorbeeld een eigen website en het is zelfs zo dat de papieren krant het – stabiele – resultaat is geworden van de site waarop heel snel op de actualiteit wordt gereageerd.’ Een goed voorbeeld van het niet meer bestaande verschil is daarnaast het e-book. Ook het verschil tussen massamedia en persoonlijke communicatie vervaagt, stelt Cramer. ‘Je kunt op televisie een programma uitzenden, maar wat als de klassieke televisie niet meer werkt en mensen vooral op een computer naar programma’s en andere filmpjes zoeken?’ In principe kan iedereen een filmpje op YouTube zetten en dus voor de massa publiceren, vertelt Cramer.

De klassieke, propagandistische massamedia maken dus een democratiseringsproces door. YouTube is een voorbeeld, maar sociale netwerken als Myspace en Hyves eveneens. Cramer: ‘Dat zit echt tussen persoonlijke en massamedia in; je kunt heel persoonlijk communiceren en die persoonlijke communicatie is met een publiek.’

amateurcontent

Dat roept voor het lectoraat de vraag op hoe de professional daarmee moet omspringen. Is er nog wel plek voor de huidige webdesigners als straks iedereen zijn eigen pagina inricht? Cramer denkt van wel maar dan zal die professional wel een andere rol moeten krijgen. ‘Als amateurcontent populairder wordt dan professionele content, kun je ervoor kiezen om daarmee te concurreren. Je kunt ook kiezen voor een andere manier van werken. Dat je als ontwerper bijvoorbeeld – zoals bij Wikipedia is gebeurd – zorgt voor het ‘framework’ dat anderen dan kunnen invullen. Zo word je zelf meer producent. Dit zijn slechts ideeën, want als lectoraat hebben we het antwoord nog niet.’ De in Berlijn geboren en opgegroeide Florian Cramer zocht in zijn studietijd (kunst- en literatuurwetenschappen) steeds de link met ict. Bijvoorbeeld toen tijdens een conferentie het onderwerp inter-

foto: Levien Willemsse

allochtoon webdesign

In het nieuwe lectoraat wil Cramer zich nadrukkelijk ook bezighouden met de maatschappelijke, Rotterdamse praktijk. Hij wijst op de hangjongeren die met hun mobieltjes filmpjes maken en die al dan niet op YouTube zetten. ‘Daar zie je weer die vervaging tussen persoonlijke en massamedia. Het zou mooi zijn als zulke hangjongeren via vmbo en mbo een hbo-opleiding gaan volgen. En dat zo’n man of vrouw erna dan kan zeggen: Jullie communiceren slecht, ik kan media ontwerpen die jongeren wel aanspreken.’ Het is typisch een onderwerp waar Cramer en zijn lectoraat samen met het ISO (Instituut voor Sociale Opleidingen) of de KOS (Kenniskring Opgroeien in de Stad) mee aan de slag zouden kunnen gaan. Cramer: ‘Ik zou graag, misschien in het derde jaar van het lectoraat, een gast uitnodigen die onderzoek doet naar amateur en allochtoon webdesign.’ Samenwerking met de opleidingen van Media aan de Maas, zoals communicatie & multimedia design, ligt voor het lectoraat eveneens voor de hand. Cramer: ‘Docenten en studenten van die opleidingen moeten ook kunnen meedoen, er zijn al contacten.’

JvN

CURRICULUM VITAE

- 1997 – 2001** opleiding grafische & typografische vormgeving, Den Haag
- 2002 – 2004** grafisch ontwerpen, WdKA
- 2004 – 2006** werkzaam bij Colombo in Amsterdam
- 2006 – 2007** werkstage bij ontwerp bureau 2x4 Inc. in New York
- 2007 – heden** werkzaam bij grafisch ontwerp bureau Opto Design in New York

foto: Lor van Oipphen

Tot 2004: grafisch ontwerpen aan Willem de Kooning Academie Nu: senior grafisch ontwerper bij Opto Design in New York

‘Ik vond mezelf heel Nederlands, zonder te weten wat dat nou precies inhield’, zegt Martijn Deurloo. ‘Daarom was het tijd om een kijkje in het buitenland te nemen.’ Deurloo studeerde in 2004 af aan de Willem de Kooning Academie en werkt nu als senior grafisch ontwerper bij Opto Design in New York.

‘Het leven in New York bevalt uitstekend, maar het werk – waarvoor ik hier eigenlijk ben – is helaas niet zo interessant’, zegt Deurloo die sinds oktober 2007 permanent in *the Big Apple* zit. Tijdens zijn werkstage bij het New Yorkse ontwerp bureau 2x4 Inc. heeft hij veel werkervaring opgedaan. Nu is Deurloo bij het grafisch ontwerp bureau Opto Design verantwoordelijk voor het vormgeven en uitwerken van concepten, bijvoorbeeld van de artdirector. In de VS is de opvatting over ontwerpen heel anders dan in Nederland, ervaart Deurloo,

en daarbij vindt hij de smaak van de Amerikanen op zijn zachtst gezegd ‘anders’. ‘Het ontwerpen in New York is veel meer afhankelijk van persoonlijke smaak. Zodra de ontwerper en de klant het mooi vinden, is het werk ‘af’. Bovendien wordt een ontwerp vooral economisch bekeken, als investering. Design als culturele factor wordt vanuit de overheid en het bedrijfsleven niet of nauwelijks ondersteund. In Nederland is het toch beter geregeld. Er is een collectief besef van wat goed ontwerpen is en hoe zich dat moet ontwikkelen, hoewel het ook in Nederland minder lijkt te worden met alle

MARTIJN DEURLOO

privatiseringen’, aldus Deurloo. De oud-student merkt verder dat voor sommige projecten in de VS kosten noch moeite gespaard worden. Zo ging hij voor een langdurig project – een jaarverslag voor een vastgoedontwikkelaar die gespecialiseerd is in wetenschappelijke laboratoriumruimtes – samen met een collega naar Los Angeles om toe te zien op het drukproces. Gelukkig heeft Deurloo zich tijdens de opleiding grafisch ontwerpen goed kunnen voorbereiden op de praktijk van het werkende leven als ontwerper. ‘Ik heb het meest geleerd door ontwerpen te maken en daar vervolgens commentaar op te krijgen tijdens de praktijklessen’, aldus de oud-student. De opleiding aan de Willem de Kooning Academie beviel hem goed. De schakeling van dezelfde opleiding in Den Haag naar Rotterdam, in zijn derde studiejaar, bleek een interessante aanvulling te zijn op zijn kennis. Op de Willem de Kooning Academie

leerde hij meer conceptueel gericht en moderner ontwerpen. De aandacht voor nieuwe media en nieuwe vormen van communicatie op de WdKA vond hij bijzonder. De overstap van de academie van Den Haag naar Rotterdam verliep dan ook succesvol. Direct na zijn afstuderen kon hij aan de slag bij Colombo in Amsterdam, waar hij in 2006 een prijs won voor het bestverzorgde jaarverslag. Inmiddels zit Deurloo alweer ruim twee jaar in New York. ‘Ik mis het thuisfront wel af en toe en ik ben nog steeds heel Nederlands, maar toch heeft het werken in het buitenland me veel ervaring én een vaste baan bij Opto Design opgeleverd.’

MNZ

Geleerd op de HR: kennis over nieuwe media
Gemist op de HR: ruime openingstijden van faciliteiten

Afstudeerders staan voor lastige keuzes

De *fall out* van de kredietcrisis verspreidt zich in rap tempo over Nederland. Wat betekent dat voor je kansen op de arbeidsmarkt? En hoe kun je erop inspelen?

auteurs: HOP, Frans Godfroy fotografie: Hollandse Hoogte

Kredietcrisis

Je staat als student aan de poort van het walhalla van de wereldeconomie en vlak voordat je aan de bel trekt om een glansrol als young professional te gaan spelen, stort het hele bouwwerk in elkaar. Geen nare droom, maar harde werkelijkheid sinds dit najaar de kredietcrisis toesloeg en de Nederlandse economie in recessie is. Hoe erg wordt het en hoe kun je je wapenen?

Voor de korte termijn staan alle seinen op rood. In het vierde kwartaal van 2008 liep de werkloosheid onder jongeren (15 tot en met 24-jarigen) na jarenlange daling met dertien procent op tot 69 duizend. Historisch is dat nog altijd een laag cijfer maar de trend is gezet. Dagelijks worden massaontslagen gemeld. Maar ook in sectoren waar nog geen ontslagen vallen, komen starters minder makkelijk aan de bak. Vooral in het bedrijfsleven is het aantal openstaande vacatures fors gedaald, meldt het CBS. De grootste daling in het vierde kwartaal deed zich voor in de handel, de zakelijke dienstverlening en bij banken en verzekeringsmaatschappijen. Maar ook in de industrie en de bouw zijn minder banen te vergeven. In de zorg, bij de overheid en in het onderwijs daalde het aantal vacatures licht.

Jim Allen van het Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt (ROA) ziet de onzekerheid die dat oproept voor zich: 'Ik zou me onge-

makkelijk voelen als ik bijna klaar was met een opleiding bouwkunde. Het zou geen gelukkig moment zijn om de arbeidsmarkt te betreden.' Op die arbeidsmarkt is het een drukte van belang, nu er nog banen te vergeven zijn. Bas Teepe van wervings- en selectiebureau YER ziet een toename van sollicitaties en updates van cv's. Tegelijk ziet hij de vraag naar starters over de hele linie teruglopen. Gewoonlijk zijn vooral de softere sectoren en sommige technische sectoren gevoelig voor economische dips. Maar deze crisis verschilt van de gewone golfbewegingen, waarschuwt Allen van het ROA. Ook de 'harde' sectoren zullen worden geraakt. 'Dit is een rimpelbeweging die uitgaat van de financiële sector en die van daaruit de rest van economie beïnvloedt. Sectoren die afhankelijk zijn van de beschikbaarheid van makkelijke leningen zullen er waarschijnlijk eerder last van krijgen.' 'Vooral organisaties voor wie de afzet in Amerika belangrijk is, zien hun verkoop teruglopen', zegt Teepe van YER. 'Ook grote consultancybureaus maken pas op de plaats.' De IT-sector lijkt na de *internetbubble* van tien jaar geleden aan een nieuwe duikvlucht begonnen. Zo signaleert het blad *Computable* dertig procent minder vacatures sinds de crisis begon. Maar in de meeste takken van de techniek loopt de werving volgens Teepe nog wel door.

'We hebben nog behoorlijk wat onbezette vacatures en we weten ook dat we na de crisis zullen terugkeren naar diezelfde krappe arbeidsmarkt.'

koers verleggen

Een geluk bij een ongeluk is de aanzwellende golf van uittrekkende babyboomers. Omvangrijke jeugdwerkloosheid zoals begin jaren tachtig ziet SER-voorzitter Alexander Rinnooy Kan dan ook niet voor zich. Toen was de werkloosheid al omvangrijk vóór het uitbreken van de crisis. 'We hebben op dit moment nog behoorlijk wat onbezette vacatures en we weten zeker dat we, als de crisis achter de rug is, zullen terugkeren naar diezelfde krappe arbeidsmarkt. Ervan uitgaand dat de crisis niet te lang duurt, zou ik toch hopen dat een eventuele vertraging die jongeren oplopen bij het vinden van een baan zeer tijdelijk zal zijn en dat die hen niet wezenlijk zal belemmeren om de loopbaan te realiseren die ze voor ogen stond.' Dat neemt niet weg dat sommige afgestudeerden hun eerder uitgezette koers zullen moeten verleggen. Een lastige opgave, denkt Willem Vermeend, voormalig PvdA-staatssecretaris van Financiën en minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid: 'Het grote probleem is dat voorspellingen nooit uitkomen. Zeker nu de crisis toeslaat, is het maar de vraag hoe de arbeidsmarkt er in 2011/2012 uit zal zien.' Bij alle onzekerheid weet hij maar één ding zeker: 'Wereldwijd en dus ook in Nederland zal de financiële sector sterk worden ingeperkt.' De recent aangekondigde inkrimping van ING met 2700 banen ondersteunt die voorspelling. Lastig of niet, iemand die een loopbaan in de auto-industrie voor ogen had, kan nu beter iets anders bedenken. Ook veel architecten in spe zullen voorlopig naar een andere baan moeten uitzien. Rinnooy Kan: 'Er is geen baan zekerheid in de moderne economie, maar wel – als het enigszins kan – werkzekerheid.' Mobiliteitscentra en onderwijsinstellingen kunnen daarbij de helpende hand bieden. Ook Bas Teepe van YER adviseert starters hun blik te verruimen en alternatieven serieus te nemen.

lichtpuntjes

Voor de publieke sector en de overheid komt de crisis in één opzicht als geroepen. Er is plotseling meer belangstelling voor vacatures

die tot voor kort moeilijk vervulbaar waren. Het aantal sollicitatiebrieven voor financieel-economische functies bij de overheid neemt toe. Het ministerie van Binnenlandse Zaken meldde vorige maand dat op dat soort vacatures bij het Rijk tot voor kort gemiddeld negen reacties binnenkwamen, tegen 120 nu. Rinnooy Kan ziet ook kansen voor het onderwijs. 'Er zijn nog steeds enorme lerarentekorten. Dit zou een mooie gelegenheid zijn om het onderwijs neer te zetten als een – onverminderd – aantrekkelijke maar bovendien stabiele en voorspelbare omgeving om je loopbaan te beginnen.' Randstad Search en Selection plaatst meer en meer afgestudeerde hbo'ers in de publieke sector. Woordvoerder Joost Ruempol: 'In het onderwijs en de zorg zijn nog veel vacatures, vooral door de vergrijzing.' Bij de overheid ziet Randstad evenzeer kansen voor starters. Ruempol: 'Dat geldt voor de volle breedte. Ook hier is de vervangingsvraag hoog. Bovendien is de overheid over het algemeen niet echt conjunctuurgevoelig. De overheid is een vrij zekere werkgever. Voor mensen die daarop uit zijn, is dat dus een fijne omgeving om te werken.'

Toch zijn er volgens Ruempol voldoende mogelijkheden voor wie per se in het bedrijfsleven aan de slag wil. Opvallend genoeg ziet hij nog kansen in de financiële sector: 'Je ziet bijvoorbeeld dat instellingen hun klanten momenteel op een andere manier benaderen. Ze werken steeds meer met callcenters die klanten telefonisch adviseren.' Volgens Ruempol is een functie als telefonisch adviseur een goede manier om bij een financiële instelling binnen te komen en daar vervolgens door te groeien. Wie als student al op een callcenter werkt, heeft een nog betere uitgangspositie, zeker als zijn opleiding erbij aansluit. Maar ook in de industrie, het transport en de telecomsector ziet Randstad ondanks de stagnerende banengroei kansen op werk. Randstad tekent wel aan dat zich moeilijk laat voorspellen hoe de arbeidsmarkt er over een half jaar uit zal zien. 'Dat maakt het natuurlijk lastig voor mensen die nu op een hogeschool of universiteit studeren.' Wie zich wil wapenen tegen de crisis moet volgens hem in elk geval goed opgeleid en breed inzetbaar zijn, en goed nadenken over wat hij wil.

hoe lang nog?

Willem Vermeend publiceerde eind november een boek over de crisis. Daarin was hij niet al te somber. Drie maanden later denkt hij nog steeds dat de ellende binnen één à twee jaar voorbij is. Hij baseert zich op 'de meerderheid van de grote economische denktanks in de wereld': 'De laatste voorspellingen zeggen dat Europa in 2009 een zware krimp krijgt, in 2010 een lichte stijging of nog een kleine krimp, maar dat in 2011 de economie weer licht gaat groeien.' Rinnooy Kan durft niet te voorspellen hoe lang de recessie gaat duren. Wel weet hij wat, ongeacht het tijdsverloop, verstandig is: investeren in kennis-economie en duurzaamheid. Nederlands troefkaart is de voorsprong die het op andere landen heeft. 'Wat nu een nadeel is voor Nederland is een voordeel als we weer uit de crisis komen, namelijk onze sterke betrokkenheid bij de wereldhandel.' Dat sommige afgestudeerden de komende jaren genoegen moeten nemen met een baan van hun tweede voorkeur of zelfs onder hun niveau, lijkt onvermijdelijk. Toch is dat leed te overzien, meent arbeidsmarktonderzoeker Jim Allen van het ROA: 'Als je beneden je niveau begint, heb je weliswaar meer kans om later in een lagere functie te komen, maar voor de meeste starters trekt het op den duur bij.'

Het Iraanse nieuwjaar 'norooz' is in zicht. Het nieuwe Iraanse kalenderjaar 1388 begint op 20 maart. Wereldwijd wordt dit door Iraniërs gevierd. Worldpersia organiseert op 21 maart een *norooz party* in club Zenz Rotterdam. Zeven dj's zullen een show weggeven. Voor meer informatie, kijk op www.worldpersia.com of www.djtupic.com.

Iraans uitgaan

tekst: Massy Naimi Zaker fotografie: Daniel Baggerman

Verleidelijke ogen EN BEWEGENDE HEUPEN

Helemaal opgetut, zomers gekleed en op hakken loop ik samen met een paar vrienden door de koude zaterdagnacht naar club Zenz aan de Schiekade. Al snel zie ik een aantal stevige uitsmijters voor een verlichte ingang staan. Hier moet ik zijn. Vanavond ga ik Iraans stappen in Rotterdam.

De dansvloer is leeg. Iedereen staat aan de kant en zoekt met de ogen naar bekenden. Bij de bar staan veel mensen alcohol in te slaan. Swingende muziek maakt het stilstaan moeilijk. Iedereen danst met kleine bewegingen: knikkende hoofden en schuddende schouders. 'Het is te vroeg om

al los te gaan', schreeuwt mijn vriendin in mijn oor, 'kom we gaan muntjes halen.' Na een paar shots en diverse dj's wordt het tijd om de dansvloer op te gaan. Perzische muziek met technobeats nodigen het publiek uit om te dansen: sierlijke vingers, schuddende schouders en

borsten, verleidelijke blikken en bewegende heupen zijn de elementen van modern Iraans dansen. Mijn vrienden gaan in een soort kring dansen. Het lijkt net een privé-feestje. Mijn Nederlandse vriendin staat niet stil, maar los gaat ze ook niet. 'Ik durf nog niet', schreeuwt ze. Al snel maakt het haar niets meer uit en schudt ze alles los en danst ze mee. Dat trekt de aandacht en

nog voordat ik het door heb, sta ik met een grote groep, met vrienden van vrienden, te feesten.

golvende buikbewegingen

De zaal is inmiddels vol en dj Tupic, de organisator, betreedt het podium om iedereen te verwelkomen en de nieuwe artiesten Ramtin en Hamoon aan te kondigen. Met hun miniconcert en twee exotische danseressen zorgen zij voor een gezellige sfeer. Iedereen is enthousiast maar benieuwd naar de volgende

act. Na een paar nummers van de dj is het tijd voor de buikdanseres, Moyalita. Met haar sexy lichaam, golvende buikbewegingen en Arabische kleding trekt ze vooral de heren dichterbij het podium. Een aantal dames heeft minder interesse. Zij laten achterin de zaal zelf hun buikdanstalent zien.

dj Tupic

In de nieuwe discotheek Zenz, voorheen Club Red, worden regelmatig Iraanse feesten georganiseerd. De avond is mogelijk gemaakt door dj Tupic (Farhad) die bekend staat om zijn mix van Perzische en oriëntaalse muziek met westerse invloeden. Hij is al ruim tien jaar dj en zeer populair op de Perzische podia in Europa. Naast dj is hij ook producer. Dj Tupic heeft in discotheken en op feesten van Powerzone, Thalia, Maassilo, Outland en de Nijmeegse Vierdaagse gedraaid. Hij heeft gestaan naast onder meer Vato Gonzales

en dj Skillz. 'Het grootste verschil tussen Nederlandse en Iraanse feesten is de doelgroep', vertelt hij. 'Het publiek bestaat voor negentig procent uit Perzische mensen, de rest heeft een bepaalde band met hen.' Masha de Vries heeft al zes jaar een relatie met een Iraanse jongen en bezoekt voor het eerst een Iraans discofeest. 'Ik vond dat het tijd werd om een kijkje te nemen. Ik voel me af en toe wel een buitenbeentje als ik zie hoe verleidelijk de meiden dansen', zegt Masha. Later op de avond kom ik haar opnieuw tegen op de dansvloer: met een glimlach van oor tot oor en bewegende heupen. De dansvloer is inmiddels half leeg, dames lopen met hun hoge hakken in de hand, er zijn nieuwe koppels ontstaan en de rij van de garderobe loopt tot aan de trap. Het is half vijf en de alcohol is door al dat dansen alweer uitgewerkt. Ik kijk een vriend van me lief aan en vraag: 'Bob, wil jij de auto halen?' Ondertussen ga ik samen met een vriendin nog één keer helemaal los. Ik heb het naar mijn zin gehad en nieuwe mensen ontmoet. Bij de uitgang kom ik dj Tupic weer tegen die flyers voor de komende feesten uitdeelt. 'Ik vond het een geslaagde avond', zegt hij. En dat was ik helemaal met hem eens.

Column

foto: Levien Willems

Blonde haren

Het verlangen naar elders is er altijd. Maar de omstandigheden hebben een net over ons heen geweven zonder dat we het merkten. We hebben geen *roots*, zo romantisch zijn we niet, zijn we nooit geweest. De moderne mens heeft verplichtingen, een keten van beloftes, opdrachten, nevenactiviteiten. In De Slegte koop ik *Wat doe ik hier?* van de reisverhalenschrijver Bruce Chatwin. Ik hoop het verlangen te sussen, maar al bij het tweede hoofdstuk is het verlangen naar elders aangewakkerd. Chatwin schrijft: 'Ze kwamen vanuit de heuvels in monsieur Anatole's taxi's en arriveerden van top tot teen bepoederd met rood stof. Ze liepen meteen door naar de douche. Als ze eruit kwamen, waren ze glimmend zwart en lag er op de vloer van de douche een dun laagje slijk.' Ik zie mezelf zitten in een oude, roestige taxi. De ramen open, het zand waait naar binnen. De chauffeur kent slechts twee woorden Engels: 'Good shower?' Even later, in hetzelfde hoofdstuk, in een ander verhaal, vind ik lange, blonde haren. In het licht van mijn leeslampje lijken ze van goud. Ik ruik aan de bladzijden, en word verrast door de geur van wilde rozen. Mijn verbeelding rukt me uit mijn bed, naar elders. Het Andesgebergte, Chili. Hier, op tweeduizend meter hoogte, plukt Anna Ruardi de rozenbottels van de Rosa mosquetastruiken. De olie die wordt gewonnen, gaat de hele wereld over en maakt vrouwen jonger. Anna is twintig jaar en gevluht voor de liefde. Ze heeft lange benen en een grote rugzak, in een zijvakje zit het boek van Chatwin. Het plan was om een maand te reizen, maar betoverd door de zon wil ze voorgoed wegblijven. Ze reist door naar Santiago en hier, in hostel La Chimba, laat ze *Wat doe ik hier?* achter, verkreukeld en uitgelezen. Een maand later neemt een jongen uit Delft het boek mee. Hij reist ermee naar Argentinië, maar leest alleen het eerste verhaal dat uit twee pagina's bestaat. In De Slegte in Rotterdam doet hij het van de hand. Opbrengst: één euro. Anna Ruardi is nu ouder, ze reist nog steeds door Zuid-Amerika. Ze gaat zonder ketenen door het leven. Alle banden zijn verbroken. Niemand heeft ooit iets van haar gehoord. De gouden haren in het boek van Bruce Chatwin zouden een relikwie kunnen zijn: ze verliezen nooit hun glans.

Ernest van der Kwast is auteur en organisator van literatuur-festivals zoals Nur Literatur.

Ernest van der Kwast

Gedwongen volwassen worden *****

Het leven is vaak mooi in films. De makers van onder andere *The Break Up* en *You, Me and Dupree* hebben in de komedie *Role Models* een bijzondere combinatie van verschillende soorten humor bij elkaar weten te brengen. In *Role Models* werken Danny (Paul Rudd) en Wheeler (Seann William Scott) als vertegenwoordigers van een energiedrank. Op zo'n typische dag waarop alles misgaat, rijden de twee collega's hun bedrijfsvrachtwagen in puin. Ze worden opgepakt en mogen van de rechtbank kiezen: een aantal weken achter de tralies óf 150 uur vrijwilligerswerk als taakstraf bij het hulpprogramma 'Sturdy Wings' voor jongeren. Al na één dag met de kinderen, lijkt een gevangenisstraf aantrekkelijker. Paul Rudd, bekend van *Knocked Up* en *Friends* is helemaal in zijn element: veel sarcasme en droge opmerkingen. Seann William Scott staat bekend om zijn talloze seksuele veroveringen en net als in de *American Pie*-trilogie is hij een rokenjager met scherpe humor. Omringd door vervelende kinderen met een goed hart probeert Danny de zestienjarige Augie te coachen om zijn mannelijkheid te ontwikkelen en volwassen te worden. Helaas is Danny net gedumpt door zijn vriendin en heeft hij daarom alleen nog maar sarcasme te bieden aan de verlegen Augie, die geobsedeerd is door middeleeuws rollenspel. Ondertussen is de charmante Wheeler bezig zijn wilde leven in te ruilen voor een vriendschappelijke band met de kleine Ronnie die erg grof in de mond is. Maar de losbandige Wheeler is nou niet direct een goed voorbeeld van een volwassen en zorgzame mentor.

Dan komt de directeur van Sturdy Wings – een ex-ver-slaafde – met een ultimatum voor Danny en Wheeler en worden zij gedwongen om verantwoordelijkheid te nemen voor hun daden en plichten. Ondertussen is de band tussen de mentoren en de kinderen door veel blunders van de begeleiders, sterker geworden. Wanneer zij vragen om de taakstraf alsnog te mogen voltooien, blijkt dat 's werelds slechtste voorbeeldgevers de kinderen wel goed kunnen begeleiden en opvoeden. Ondanks alle obstakels komt het goed met de personages. Zo hebben de producers Mary Parent en Scott Stuber de kijkers met deze *feel good movie* even van de werkelijkheid afgeleid.

MNZ

Porkofiel *****

Deze maand staat het dier centraal in de boekenweek en daarom las *Profielen* een boek over dieren. In *Varkensliefde* neemt auteur Katja de Bruin de lezer mee in het verhaal van een bijzondere gezinsuitbreiding. Het hoeksteengezinnetje van man, vrouw, dochter en zoon wordt ineens een huishouden van Jan Steen als De Bruin's varkensliefde haar ertoe brengt om zonder veel voorbereiding twee biggetjes te kopen. Het gezin heeft de Randstad verlaten om in Friesland op een boerderij te gaan wonen. Ruimte zat dus voor een varkensverblijf, maar toch neemt De Bruin de biggetjes Jasper en Tim – geheel volgens de laatste vakliteratuur over hobbyvarkens – eerst in een hondenbench in de huiskamer. Grappig en overlopend van varkensliefde verhaalt de schrijfster over haar zoektocht naar hoe voor deze twee biggen te zorgen. Maar voor de randstedelijke lezer zijn de varkensavonturen toch een erg-ver-van-mijn-bedshow. Diepe identificatie met de hoofdpersoon is niet mogelijk, al ligt dat niet aan Katja de Bruin die met haar soepele pen een heel leesbaar boek heeft geschreven. Wel beschik je na 159 pagina's *Varkensliefde* over de nodige varkensweetjes. Wist je bijvoorbeeld dat het varken na de mensaap en de dolfin de meest intelligente diersoort is? Dat varkens een IQ hebben dat vergelijkbaar is met een vijfjarig kind, en dat een Amerikaans circus op een affiche uit 1889 varkens aanpreeft die konden xylofoon spelen, rolschaatsen, rekenen en woorden spellen? Maar alle gekheid op een stokje, dit boek is niet alleen een vrijblijvend verhaal over twee aandoenlijke varkens. Juist het feit dat deze varkens zo karaktervol en haast 'menselijk' zijn, drukt je als lezer op het feit dat varkenswelzijn in Nederland maar al te vaak onder de maat is.

EvdM

Van filmstroken naar laptops *****

Ben jij vroeger weleens met school naar de bioscoop gegaan voor een les? Ongeveer negentig jaar geleden gingen kinderen vaak naar de schoolbioscoop met hun klas. Films werden als educatief hulpmiddel gebruikt. Het waren vaak de enige bewegende beelden die kinderen in die tijd zagen. Nu is het wel anders. Wij krijgen les met de laptop op schoot, leggen aantekeningen van het bord vast met de camera van de mobiele telefoon en zijn één klik verwijderd van het net dat toegang biedt tot oneindig veel informatie. In de tentoonstelling *Een eeuw onderwijsfilm* in het Nationaal Onderwijsmuseum zijn veel van de bewaarde oude onderwijsfilms weer te zien. In totaal toont het museum tachtig films met bijbehorende materialen uit verschillende tijden en over zeer uiteenlopende onderwerpen, zoals 'Proefschoon nieuwe media', 'De waterman', 'Post uit Marokko' of 'Het condoom in de hoofdstad'. Stapsgewijs ontstaat zo een goed beeld van de veranderingen in de maatschappij, het onderwijs, maar ook van de veranderde rol van de docent. Het actief les geven en frontaal voor de klas staan wordt vervangen door een meer begeleidende rol bij zelfstudie van leerlingen. Ondanks de veelzijdigheid van de tentoonstelling had er meer gedaan kunnen worden aan de 'belevenis'. Kinderen kunnen nog aan de slag: Zij mogen oorverdovende geluiden maken bij films, meedingen naar een prijs door een fantasievol script te schrijven en hun eigen flipboekje maken. Maar de volwassen bezoeker moet het doen met een heel statische presentatie. Wel is het doel – de essentie en ontwikkeling van film als educatief middel exposeren – bereikt.

Een eeuw onderwijsfilm is nog te zien tot zeven september 2009.

MNZ

Lichte deuntjes, zware teksten *****

Het lijkt allemaal zo vrolijk wat Lily Allen op haar tweede album *It's not me, it's you* zingt. Begeleid door een vrolijk riedeltje klinkt de stem van de 23-jarige Engelse alsof ze het heeft over verliefdheid of zondagochtenden. Maar achter het onschuldige uiterlijk van de zangeres – op de albumcover

poserend in roze bruidsjurkje – schuilt een dame die vooral het nieuws haalt dankzij vechtpartijen en haar vermeende drankver-slaving, en dat is terug te horen in haar teksten. Zoals in *Everyone's At It*, waarin 'it' voor drugs staat, of *Not Fair*, over haar egoïstische bedpartner: 'Oh I lie here in the wet patch in the middle of the bed. I'm feeling pretty damn hard done by, I spend ages giving head.'

Ongeveer tweeënhalf jaar na Allens debuut *Allright Still* lijkt het er vooral op dat de zangeres een bredere wereldvisie heeft ontwikkeld. In plaats van alleen over persoonlijke incidenten te zingen, pakt de dochter van acteur Keith Allen ook algemenere problemen bij de kop, zoals kapitalisme in *The Fear* of ouder worden in *22*. En dat doet ze heel aardig. Echt origineel wordt het niet, maar dankzij de pakkende deuntjes is *It's not me, it's you* een leuk popplaatje geworden. En voor je het weet zing je vrolijk met Lily mee over George W. Bush. 'Fuck you, fuck you very very muuuuch! Cause we hate what you do and we hate your whole crew, so please don't stay in tooouuuch!'

AvW

Geld en de liefde *****

Drama, spanning, humor en romantiek. De nieuwste film van Danny Boyle, bekend van onder andere *Trainspotting* en *The Beach*, heeft het allemaal. Jamal, een weesjongen uit de sloppenwijken van Mumbai, doet in de film *Slumdog Millionaire* mee aan de tv-quiz *Who wants to be a millionaire?* Niet vanwege de enorme smak geld die hij kan winnen, maar om zijn jeugdliefde terug te vinden. Zij is een trouwe kijker van het programma. Door te winnen kan hij laten zien dat hij haar een toekomst te bieden heeft. Als Jamal nog één vraag verwijderd is van de hoofdprijs van twintig miljoen roepies wordt hij opgepakt, omdat hij verdacht wordt van vals spel. Want hoe kan een jongen uit de sloppenwijken alle antwoorden weten? Op het politiebureau vertelt Jamal zijn levensverhaal en ieder hoofdstuk uit zijn bestaan vormt een antwoord op één van de quizvragen. Onder leiding van zijn oudere broer bedroog, stal en bedelde hij om te overleven. In de film zijn afwisselend scènes uit heden en verleden te zien. Zo wordt langzaam toegewerkt naar de finale. Kan Jamal zowel in de show, het leven als in de liefde winnen? Boyle houdt met het rijke verhaal over de twee broers in de sloppenwijken de spanning continu vast. *Slumdog Millionaire* staat dan ook garant voor twee uur lang opgaan in de beelden, karakters en muziek die het ietwat geromantiseerde leven aan de onderkant van de samenleving in India verbeelden. Het einde is wel een beetje afgezaagd, maar niemand die dat na zo'n overweldigend verhaal nog echt erg vindt. Meer dan terecht dus dat de film al vele prijzen won, zoals vier Golden Globes en de publieksprijs op het IFFR. En er zal met tien nominaties vast ook nog wel een Oscar uitrollen, al zijn die op het moment van schrijven nog niet uitgereikt.

MG

Internet-yoga *****

Al struinend over de onmetelijke pieken en dalen van het internet vliegt de tijd soms aan je voorbij alsof het niets is. Wie op zijn tijd eens even stilstaat bij deze vluchtige informatiestroom, merkt vanzelf dat internet een soort gejaagdheid met zich meebrengt die eigen is aan onze drukke samenleving. Even de tijd nemen om stil te staan is een luxe die slechts weinigen zich kunnen permitteren, lijkt het wel. Volgens www.yogatv.nl ligt dit echter binnen handbereik. Op de rustiek ogende site vind je allerhande yoga-oefeningen voor de beginnende geïnteresseerde tot aan de volleerde yogi. En hoewel de meeste lessen gebaseerd zijn op eeuwenoude Indiase methodes, worden ze gegeven met een stukje Hollandse nuchterheid. Dus: geen oeverloos gezwam over te zweverige aangelegenheden, maar gewoon *to the point* oefeningen die je in tien minuutjes vanuit je bureaustoel kan doen. De instructievideo's zijn gerangschikt op duur, functie en specifieke delen van je lichaam, zodat je makkelijk kan zoeken naar iets wat bij je past. In eerste instantie zal je misschien even moeten wennen aan het trage tempo, maar dit is juist de bedoeling. Geef je over en ervaar de rust die met een beetje geduld over je heen komt. Allemaal leuk en makkelijk, zo lijkt het. Maar toch blijft het idee – bij mij althans – hangen dat dit op zijn minst lichtelijk zweverig is. Er kleeft een soort gemaaktheid aan de video's, alsof het stiekem heel hard werken is om deze rust te verkrijgen. Wie zich hiervoor met toewijding wil inzetten zal ongetwijfeld merken dat het werkt, maar de rust die je hiervoor zelf moet vinden alvorens je serieus begint, ligt niet altijd binnen handbereik. Daarom moet je die rust in eerste instantie zelf bereiken, om daarna al dan niet een bezoekje te brengen aan yogatv.nl.

RJ

Meelopen met ...

helpdeskmedewerker JESPER VAN DER KEUR

Je komt ze tegen, maar hoe ziet hun dag er eigenlijk uit? *Profielen* speurt naar de bezigheden van bewoners van de hogeschool. Deze keer lopen we mee met Jesper van der Keur. Naast informaticastudent (in deeltijd) is hij op de locatie Museumpark helpdeskmedewerker ict, officieel 'eerste lijn ict-medewerker'.

Foto's: Jos van Nierop

11.15 uur

Telefoon. Een medewerker vraagt aan Jesper of zijn beeldscherm kan worden omgewisseld. Na de verhuizing naar de Westblaak (waar sinds begin dit jaar enkele diensten zijn gehuisvest) zitten er forse krassen op. 'Pas' over een paar dagen wordt het scherm omgeruild. 'We gaan normaal gesproken niet elke dag naar de Westblaak', aldus Jesper die uitlegt dat hij en z'n collega's voor studenten en medewerkers het eerste aanspreekpunt zijn bij computerproblemen. 'En bij grote problemen schakelen we de ict-technuten in.'

11.30 uur

Pedagogiekstudent Ayse loopt binnen met de laptop van een studiegenote. 'We waren huiswerk aan het maken dat we overmorgen moeten inleveren maar het inloggen lukt niet.' Jesper weet meteen wat het probleem is. 'Sinds kort is de beveiliging van het draadloze netwerk aanzienlijk verbeterd maar nu moet je wel één keer iets instellen op je laptop. Op Hint staat hoe dat moet, maar niet iedereen begrijpt het. Al zo'n honderd studenten zijn langs geweest met dit probleem.' Voor Jesper is het instellen van de laptop een eenvoudig klusje waar hij wel de inloggegevens voor nodig heeft. Ayse belt haar studiegenoot. 'Mag ik je studienummer?'

14.00 uur

Het is een rustige dag met weinig ict-problemen, problemen die heel divers kunnen zijn. Jesper: 'Bijvoorbeeld printers die vastlopen omdat iemand op A3-formaat wil printen terwijl de printer dat niet ondersteunt. Andere opdrachten blijven dan in de rij staan.' Medewerkers hebben over het algemeen wat minder computerproblemen dan studenten, is Jespers ervaring. Studenten komen langs met problemen met de betaalprinters, tekstverwerkingssoftware of vastgelopen computers. Jesper: 'Ook hebben we soms te maken met medewerkers die nog weinig verstand hebben van computers. Ze werken al lang op de hogeschool maar hebben bijvoorbeeld pas sinds kort thuis een computer. Bij problemen moet je dan vaker iets voorstellen, maar dat doen we graag.' Op dagen dat het wat rustiger is, heeft Jesper wat meer tijd om contact te onderhouden met klanten die eerder klachten hadden. 'Bij afgemelde klachten, mailen we de klant met de vraag of de oplossing heeft gewerkt.' Daarnaast is de helpdeskmedewerker – met collega's – verantwoordelijk voor het plaatsen van nieuwe computers en printers.

16.00 uur

Hé, Jesper loopt in de laagbouw van Museumpark het damestoilet in. Niet om naar het toilet te gaan maar hier zit, achter een deur die normaal gesproken gesloten is, een zogenoemde patchkast. Te zien is een wirwar aan draden en stekertjes die in de meeste gevallen in apparaten zitten. Jesper: 'Iedere werkende computer heeft in zo'n kast een aansluiting en wordt hier verbonden met de servers die op de tiende etage staan. En de groene kabels zijn voor de telefoon, de gele voor de betaalautomaten zoals koffieautomaten.' Het bezoek aan de patchkast is nu nodig omdat een medewerker niet meer kon inloggen. 'We hadden 'm al eerder verbonden maar de stekker in een verkeerd contact gestoken', verklaart Jesper. 'Af en toe zoek je je kapot waar de kabeltjes nou in moeten.'

JvN

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON

Verschijningsdatum Profielen 67

2 maart 2009

Hoofdredacteur

Dorine van Namen

Eindredacteur

Esmé van der Molen

Redactie

Mirjam Goudswaard, Jos van Nierop, Massy Naimi Zaker (stagiaire)

Medewerkers aan dit nummer

Rik Jörissen, Ernest van der Kwast, Hoger Onderwijs Persbureau [HOP], Wouter Pols, Aaron van Wirdum

Redactieraad

Jan van Heemst, Tamar Israël, Liesbeth van der Kruit (voorzitter), Tessa Meeus, Ton Notten, Sander Westerduin

Foto's

Daniel Ashes, Daniel Baggerman, Ronald van den Heerik, Hollandse Hoogte, Jos van Nierop, Lior van Olphen, Lenny Oosterwijk, Levien Willemse

Foto cover

Lenny Oosterwijk

Illustraties

Hanneke Pleyte, Annet Scholten

Vormgeving

De WERF, Rotterdam

Adresgegevens

Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.

postbus 25035, 3001 HA Rotterdam, telefoon (010) 241 45 75

fax (010) 241 45 80

www.profielen.hro.nl

profielen@hro.nl

Open: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur

Advertenties (m.u.v. profijtjes)

Marketing Adviesburo Stokdijk,

Donau 137, 2911 HB

Nieuwerkerk a/d IJssel,

telefoon (0180) 32 50 90,

fax (0180) 32 63 00,

stokdijkmarketing@compuserve.com

www.magazineprofielen.nl

Druk

Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang

20

ISSN

1385-6677

Nummer 68 verschijnt op 2 april